

~~અન્ય~~

અન્ય
નંદજતરીશીની
વારતા.

દોહોરા ચોયાઈ શાયે.

મુંજઈ મધ્યે

નગદીશિવર છાપજાનામાં

છાપી છે.

સંવત્ ૧૯૪૧

સને ૧૮૮૫.

૨૫૫૮

અથ
નંદજતરીશીનીં
વારતા.

દોહોરા ચોપાઈશાયે.

મુંજીઈમધ્યે

નગદીશ્વર છાપજાનામાં

છાપી છે.

સંવત્ ૧૯૪૧.

સને૧૯૮૫.

નંદજતરીરીની વારતા.

શ્રીગણેશાયનમઃ ॥ ॥ શ્રીસત્સ્વત્યેનમઃ ॥ ॥
॥ આપોર્ષા ॥ ॥ શ્રીશારદાને નમાવું શીશા ॥ શ્રી
રાધુંબીમીઆપતી ઈશ ॥ શ્રીગણપતીના પૂનું પાએ ॥
નેથી કામ સકલ સીધન આએ ॥ ૧ ॥ શ્રીગણપતીને
શ્રીરણ છોડ ॥ આરાધું હું જેહુ કરનેડ ॥ શ્રીજટુકનાથ
મોહોટો માહુરાન ॥ લાજવીશાએ રાજેલાન ॥ ૨ ॥ નો
ધારાનીવારે થેદે ॥ શંકટ કાંમે આવી અડે ॥ જહુથિરા
માતાની કશિણા ઘણી ॥ કહું કયા નંદજતરીરી તણી ॥ ૩ ॥
॥ કવીશહુ તણો પરતાપ ॥ વરઘ જોટ કરને શહુ માફ
॥ ત્વરામણ તારથારણ શહુ વરણ ॥ વંદું ગુરુકેરાં ચર
ણ ॥ ૪ ॥ પરજંધ આતુરીલીલાવીલાશ ॥ કેહે કરનેડી
શાંભલદાસ ॥ ૫ ॥ ॥ દોહોરો ॥ ॥ પછમ
દિશાએ નંદ નગર ॥ નંદશેન રાનન ॥ તેહેને રાન-
કાન અધીકાર છે ॥ તેહેનો વૈલોથિન પરધાન ॥ ૬ ॥
તેરાન ઘણો શાધવી ॥ ત્વોન સમોદાતાર ॥ કોડ સ-
માને રૂપ છે ॥ કામ તણો અવતાર ॥ શા સકલ શાસ્ત્ર
નણો ઘણું ॥ અતુર શીરોમણ હોએ ॥ હું શાનગરનાટક
વીશો ॥ નહી સમોવડ કોએ ॥ ૭ ॥ માહા લક્ષ્મણવા

નનો ॥ કામ સમાનેં શૂપ ॥ અવી દીઆ અડે નહીં ॥ ગીલ
 સંત માહાત્મડલૂપ ॥ જા ॥ મદ પરમાણે અતિ મલપતો ॥
 તેહ માં ઈશ્વરનું તેન ॥ પ્રન્ન પાલે પરીત શું ॥ શહુ સરજો
 રાજે હેત ॥ પ ॥ ઘન દયાલા અંક શજ ॥ વા અંક સડલ
 સુજ ધામ ॥ ધીર વીર કરી આતુરી ॥ કરે પરમારથ કામ
 ॥ ૬ ॥ અસતરી સેવે લલી લાત શું ॥ અતુર શીરોમણ હો
 અં ॥ નવરસ ગુણે નવલહું ॥ બેગવાત માને બેએ ॥ ૭ ॥
 પરતા પવંત પરધાન છે ॥ લોક સહુ દાતાર ॥ નગર અતિ
 રલી આમણું ॥ ને હવો ઊગે અં ॥ ત્માં ॥ ૮ ॥ રાત પંડીત
 પરધાન શું ॥ સહુ સડલ સુન્નણ ॥ ઘેર ઘેર મંડપ દરા
 ખના ॥ વા અં ॥ વાં અં ॥ લી વન ॥ ૯ ॥ પાન ફોફલ લી
 લા ઘણી ॥ કંદલી આં ॥ બાવન ॥ કમલ ખીલાં શરોવ
 રવીધે ॥ ખોલે આતક મોર ॥ વેલ ફુંલી વાડી અં ॥ ત્લી ॥ શુક-
 મીનાનેં થકોર ॥ વગા ઘેર ઘેર દુદા માગડગડે ॥ અં ॥ છ વજ
 ધીડો હો અં ॥ રામ રાજ્ય શરી જહું ॥ કોઈ નેનાં ગાંને કો
 અં ॥ ૧૧ ॥ ત્નાર અઢાર ફલે શદા ॥ સુજ પાંમે સહુ લોક
 ॥ વ્યાધી રોગ વાપે નહીં ॥ નહીં સંકટ નહીં શોક ॥ ૧૨ ॥
 ॥ ૧૩ ॥ ૧૪ ॥ ૧૫ ॥ ૧૬ ॥ ૧૭ ॥ ૧૮ ॥ ૧૯ ॥ ૨૦ ॥ ૨૧ ॥ ૨૨ ॥ ૨૩ ॥ ૨૪ ॥ ૨૫ ॥ ૨૬ ॥ ૨૭ ॥ ૨૮ ॥ ૨૯ ॥ ૩૦ ॥ ૩૧ ॥ ૩૨ ॥ ૩૩ ॥ ૩૪ ॥ ૩૫ ॥ ૩૬ ॥ ૩૭ ॥ ૩૮ ॥ ૩૯ ॥ ૪૦ ॥ ૪૧ ॥ ૪૨ ॥ ૪૩ ॥ ૪૪ ॥ ૪૫ ॥ ૪૬ ॥ ૪૭ ॥ ૪૮ ॥ ૪૯ ॥ ૫૦ ॥ ૫૧ ॥ ૫૨ ॥ ૫૩ ॥ ૫૪ ॥ ૫૫ ॥ ૫૬ ॥ ૫૭ ॥ ૫૮ ॥ ૫૯ ॥ ૬૦ ॥ ૬૧ ॥ ૬૨ ॥ ૬૩ ॥ ૬૪ ॥ ૬૫ ॥ ૬૬ ॥ ૬૭ ॥ ૬૮ ॥ ૬૯ ॥ ૭૦ ॥ ૭૧ ॥ ૭૨ ॥ ૭૩ ॥ ૭૪ ॥ ૭૫ ॥ ૭૬ ॥ ૭૭ ॥ ૭૮ ॥ ૭૯ ॥ ૮૦ ॥ ૮૧ ॥ ૮૨ ॥ ૮૩ ॥ ૮૪ ॥ ૮૫ ॥ ૮૬ ॥ ૮૭ ॥ ૮૮ ॥ ૮૯ ॥ ૯૦ ॥ ૯૧ ॥ ૯૨ ॥ ૯૩ ॥ ૯૪ ॥ ૯૫ ॥ ૯૬ ॥ ૯૭ ॥ ૯૮ ॥ ૯૯ ॥ ૧૦૦ ॥

મહારામનનોસંધેજોગી ॥ અનેકજુધીકેહેજોલાએ ॥
 ન્યાયનીઆકેહવોતોલાએ ॥ શાસુણીવાતજધીજુ
 મુજી ॥ માહારીપ્રભસુજીકેદુઃખી ॥ ચરથાનેવાયથો-
 અશવાર ॥ અંગેધરાંસકલહથીઅર ॥ ડાવાઈંધરમં
 ડપનેઈવલ્યો ॥ આપએકલોપંધેપલ્યો ॥ નેજીથળીટું
 ચાવડીનેંથોકા ॥ નેઆમેહેલમેડીનેંગોજા ॥ જાગલી
 કુંધીશેરીનેંપોલ ॥ નેઆંદુકાંનદીશીનીઓલ ॥ ને
 આંવેપારીકેરાંહાટા ॥ નેઈદશદીશાનીવાટ ॥ પાનેજી
 નગરપછીઆવ્યોજાહાર ॥ દીદુંસરાંવરત્તરીજીંશાર
 પાતેવેલાએકધોજીધુવ ॥ પાતેતોરાન્નદદીનુવે ॥ ડાકરે
 વીધારંનગરનોધણી ॥ આવેલાકોણધોવાતણી ॥ તુત
 પ્રેતકેવંતરહશે ॥ જોલાવતાંમાંનાહારીનશે ॥ ડાછા
 નોછાનોતેપાશ્રેગયો ॥ એટલેધોજીધોતોરહો ॥ સંગ
 થેજોલાએહુનણ ॥ ત્તયલાગાતેમનમાંધણ ॥ ટાકો
 ણકોણકરીકીધોશાદ ॥ માંહોમાંહેલાગોવાદ ॥ રાન્નએ
 ન્નણુંકોઈધોજીમુવો ॥ ત્તલલડતોકેલુતન્થઓ ॥ જા
 પરીદુઠેન્નણુંકોઈઆવોપ્રેત ॥ ડપટડરવામુન્નશુંહેત ॥
 એહેવોમનમાંસંધેપડો ॥ રાન્નનેમનકનોધનચડો ॥ ૧૦
 ॥ ॥ દોહીરી ॥ ॥ રાન્નકેહેતુંકોણછે ॥ આવે
 લાગ્નાદીશા ॥ જોલસાથુંગિતાવલો ॥ નહીંતોછેદુંશી

શાપાત્તુતલાગોજીહીતોનથીાઠાકણકાકુંદૂરાન
 રાક્ષસનેરોલુંજમોાતુનનેકરુંથકથૂરાશાતાહારેપ
 રીહકજોલીઓાઆણીમનમાંતાપાતુંથકીજીહીતો
 નથીાશુંછેતુતનાજાપાાઠારાન્નકેહેપરથમકહુંા
 હુંતોમાહરિંનામાતારપછીકેહેતાહેરુંાતોથાએઆપ
 ળુંકામાજાાછપૈાશમશેઆાકરુંરં
 કનેરાએાશાએનેરંકકરીનેામાહારેવશશકુકોએાકો
 ઈવશહુમોનવરહીએાઅનામીઅહંકારાસરવવાત-
 દીલમાંરાજુંાપુત્રમિત્રસહુનનાસહુઅમોલેજેરાજું
 આમારણપાલણમાનવહુમોાપરદેહીજીવધાલુંનહીાલક્ષ
 જીવસાથેનીસરુંાતેએકલોહુંઆવ્યોએહીાથો
 પાઈાતેપરીહુઠેવીથારુંમંનાએતોમાહારીનંદ
 રાનંનાથતુરશીરોમણએછેરાએાહુંછુંપણએનીપર
 ન્નએાપાએણેનામશમશેઆમાંકહુંાલજેણનેતાંમાં
 મેંલહુંાહુંપણરાજુંમાહારીમાંમાહુંપટંતરેમાહરિંના-
 માશાાછપૈાશમશેઆાધરેઅંગ
 રાએનેરંકારંકરાન્નશોદીશોાશોલેશાહાસુલતાના
 માનપામેમનહીંસેાએકવશાનોનંનાતેનેકરુંલાજ
 વશાનોાનેઢાંકણનગતવીશોાવલીરૂપશમારેતાહેરુંા
 તેનેઅમોશમારીએાશમજીલોનામમાહેરુંા

થોપાઈ ॥ ॥ અરશપરશઓલજીઆજેખાતા
 ગોમનતણોસંદેહ ॥ હરજજેહુનામનમાંથયો ॥ રાન્ન
 પરીહુઠપાંશોગયો ॥ ૧ ॥ આવેલાતેશુંછેકાન્ ॥ એકલાકે
 મજાવામહારાન્ ॥ નહીશાયેહસ્તીઘોડલા ॥ નહીશ
 થેપાએકનેડલા ॥ ૨ ॥ રૂપઅનોપમસુકોમલન્નૂત
 ॥ કાલીઅંધારીમહાન્મરાત ॥ સુણુરેપરીહુઠરાન્ડેહે
 ॥ કહુંસંદેહતેમનમાંલહે ॥ ૩ ॥ નગરચરથાનેવાઆ-
 વીઓ ॥ મારેસાથીનથીલાવીઓ ॥ સંદેહએકઊપનો
 છેમુને ॥ તેમટેપુછુંછુંતુને ॥ ૪ ॥ મધ્યનીશાંકેમજાવી
 ઓ ॥ શેકાનેએઠલોઆવીઓ ॥ મધ્યરાતેતુંજેઠોધુવે
 ॥ જીહીકડોઈનીમનમાંનનુવે ॥ ૫ ॥ સાચીવાતતુંકેહેની
 જાન ॥ લેશમાતરરાજીશમાંલાન્ ॥ પરીહુઠકેહેશાંલ
 લોહોરાએ ॥ એશમળલેનેશમશેઆમાંહે ॥ ૬ ॥ કહુશ
 મશેઆતેમનમાંધરી ॥ શુણીવાતનેપાછાકેરો ॥ ૭ ॥
 છપે ॥ શમશેઆ ॥ ॥ લીએલંકલપટેણ ॥ ઠેઠન
 હીરામહીરાવણ ॥ હરણશીતાનેનામ ॥ કામનહીત્રી
 તેરાવણી ॥ ૧ ॥ ૬ ॥ ડોરવનેવીર ॥ વીરમેનાંબેવી-
 ચારી ॥ કામનીનેમનદેહ ॥ નહીશોલેનેનારી ॥ ૨ ॥
 એકદંતધાવનનેજેકેરે ॥ તેહેનેનામેનામ ॥ તેહશમા
 રણકારણે ॥ ૩ ॥ ઊલોછબીઆઠામ ॥ નવશેહેનવાણુંપુ-

નંદજતરીશી.

રાંહરી ॥ તેશમશેઆપરી હુઠે કરી ॥ ૩ ॥ ॥ થોપા
 ઈ ॥ ॥ દીવશેશમારે નહીશામાર ॥ અડધી રાતે
 કેમ આવી ઘાટ ॥ એ અથિરતતો મુનનેં ઘણું ॥ સાંધું વ-
 થિન સુણવાત મતણું ॥ ૧ ॥ એણી પેરે જોલોરાનંન ॥ તો-
 હારે પરી હુઠે મુજથી ઠહું વથિન ॥ ॥ છપો ॥ ॥
 દોલોથિન જર થરણ ॥ વરણ તો શાંમસરી જો ॥ ઘોર
 નાદ મુજ પીત ॥ શાવાદ તે પુરશી જો ॥ પીએ પ્રેમની શ-
 દીન ॥ શીશ મોટો રાજ અંગથો ॥ રશીડતા નડરેગે અ-
 ન ॥ રેહે સુગંધી શાથો ॥ શુઘડનાર શવાદનો ॥ મદ પ્રે-
 મલ અતિ ઘણું ॥ તે માટે આજે વો છું આશમેં ॥ મુનને
 લય છે તે તણું ॥ ॥ લમરો ॥ ॥ થોપાઈ ॥ ॥
 રાત્ન મનમાં રીઝો ઘણું ॥ પ્રેમ વથિન શુણું પરી હુઠ તણું ॥
 અરે લાઈ એ હેવી ડોણનાર ॥ નેહને પ્રેમલપટ ફુલનેં પાશ
 ॥ દેખી બિતરે લમરં આકાશ ॥ હેવીરામારાણી ડોણત
 ણી ॥ પુછે એ મનગરનો ધણી ॥ ૨ ॥ દેવાંગના એવી ડો-
 ણ હોએ ॥ શીઘ્ર મહી પતી જોલોશોએ ॥ તે શંભલાવો-
 માહારાવીર ॥ માહારે હુઈડે નવરે હેધીર ॥ ૩ ॥ કેહે પરી
 હઠ શાંભલો હોરાએ ॥ માહારે મુજથી કેમ જોલાએ ॥ શ-
 નીનીં દાકેમ કરીએ આપ ॥ તો થાએ અરૂની હૃત્યાનું પાપ ॥
 ॥ ૪ ॥ અરૂનીનીં દાથી જોઈએ પ્રાણ ॥ સમનને ડોથતુ

રસુન્નણાનારીનો નેહ થોડો કરે ॥ તે લવસાગર સેહેને તે
 રે ॥ ૫ ॥ ॥ મ્લોક ॥ ॥ અહિક્રીડાવણિક્રમી
 ત્ર ॥ લીલ આવીશ તોજન ॥ તલ્લતચો શીતાસંઘ ॥
 આદીકલેઆણમીછિતં ॥ ॥ થોપાઈ ॥ ॥
 એરાન્નએમ પુછે ફરી ॥ પ્રજોધશીક્ષાપરી હુઠેકરી ॥ રા
 નકેહે શુંદેછે શાજ ॥ એહેવીએનેકન્નણું છુંલાજ ॥ શાં
 લલનેનરપતિશ્રીનાથ ॥ અક્ષરતોતાહારોગિપરંહાથ ॥ ને
 શમશેએમોડીઠએ ॥ તેએંધાણેંઓલજીલીઠએ ॥ ॥
 છપો ॥ ॥ વરણસહુચીરંક ॥ અંકરાન્નચીઝાઝો ॥ ન્ન
 તીશીરોમણન્નણ ॥ આણમાનેનશઆઝો ॥ તમનેંઝીતે
 તેહા ॥ તેતમચીનવઝીતાએ ॥ તેહુવચિનતમનેંકહું ॥ એ-
 રારલ્લતોદોરાએ ॥ રાત્તોગીતમસરીજીવણો ॥ આઘ
 અધિહારઅતિઘણો ॥ પારજોનતપ્રેમલશમી ॥ પદ
 મનીનારઘેરનેતણી ॥ ૩ ॥ ॥ પરધાંન ॥ ॥
 થોપાઈ ॥ ॥ રાન્નસત્તામાંઆવેકામ ॥ તેહેનુંને
 કેહેવાએનામ ॥ રાંધ્યુંઅન્નનેનેંકેહેવાએ ॥ તેહેનુંનામ
 વીચારોરાએ ॥ ૫ ॥ એજેનોકરોએકવીચાર ॥ મેંકહુંતે
 નરનેઘેવનાર ॥ પંજીગડેનેહેનેંનેર ॥ એવાતનોએટલો
 અંકોર ॥ રાનેહેનેઆધારેંરેહેછેપ્રાણ ॥ પેતોનામરેથ
 તુરસુન્નણા ॥ એજેપ્રીછીકરીએંપેર ॥ મેંકહીઅસ્ત્રીને

हेनें घेर ॥३॥ येतो रान्न सरवे लहुं ॥ परी हुठे ने वथि न ड
हुं ॥ प्रीत डरी नें खी घो पार ॥ न्गु गते ते थि डरो न्गु हार ॥ न
॥ अस्त्री नुं नाम समने खो शांन मां ॥ पछी गुणवंतो ग
योगाम मां ॥ राजां थित खं ग पर वर वश ॥ न्गु वथ यो
अस्त्री नें वश ॥ च ॥ भी ह्पां म्यो मन व्याकुल थ यो ॥
ने रंग भी हो ल मां रान्न ग यो ॥ न आवे नी द्रान्त्मा वे
खं न ॥ प्रे हे व्याकुल रान्न नुं मन ॥ ॥ म्बो ड ॥ ॥
दर्शनात् हुरते थितं ॥ स्पर्शनात् हुरते जलं ॥ संलो
गात् हुरते वीर्यं ॥ नारी प्रत्यक्ष राक्षसी ॥ ॥ छ
पो ॥ ॥ डानें शुणी न जला ज डरो ड ॥ ला ज न्गु व
न यणे ने दे जी ॥ जो ती न ज हुन्नर ॥ सरव वात पे हे रे
पे जी ॥ पा न नर लरी रश जश ॥ दश भूल तत्व थि हो छे
॥ आली गन तव म्बे ड ॥ छे ड थुं जन घन न्ने छ ॥ शा म्ब
स्त्री लार पटं तरे ॥ म्बुल ज डो छे डाम डी ॥ था जी त
ज थित थि ग छे ॥ न ही डो डी डा डाम डी ॥ ३ ॥ ॥ थो
पा छी ॥ ॥ डानें शुणी त जला ज डरो प्रामा टे म ही प
तला जी हो ड ॥ दुःजे पा पे वी ती न्म मनी ॥ वी थार डरे न्ने
छे थुं डाम नी ॥ पा न्ने न्गु मा हारो पर धान ॥ खे वा ते घ
टे मुन मान ॥ आप हु छे र थो पर पंथ ॥ अस्त्री नें म
लवा डी घो संथ ॥ रा ॥ प्रातः डालें छि गो रा खे ॥ संपुरण

ડીધી સત્તાએ ॥ તે વેલા આએવો પરધાન ॥ મનથડી
 દીધાં જહુમાન ॥ ડાકે હેરાન્ન હુંકહું તે કરો ॥ કચ્છ દેશ
 માં નઈ પરવશો ॥ લોટકાલાજવીશ કરોડ ॥ લાવો ઘોડા
 મનગમતીનેડા ॥ જા શરવેશેન શું ઢાડો શાથ ॥ દરવ-
 આનંત રાંજોની હાથ ॥ જીભ યાત માંકે હેશો વલી ॥ ઊઠો
 શીઘ્ર કરો આઘડી ॥ પાને મુનનેં ઊપન્નવો સુજાતો
 એવાં તનું ધરસો નહીં દુઃખ ॥ કેહે પરધાન શાંતલો મા
 હરાન ॥ શું છે ઘોડાનું હમણાં કાળ ॥ દંડારીત્તા તિથીવેંધુ
 તવ્યતીપાત ॥ આનન્નતાં આએ ઊતપાત ॥ કાલ પરમ
 માંહે ચાલશું ॥ અશ્વતમનેં આણી આપશું ॥ ડાકે હેરા-
 ન્ન સાંભલરે ક્ષાત ॥ માહારા મનની નવલેહે વાત ॥ નેવા
 તનો કેડો લીભએ ॥ સીધ પારતેનો ડીભએ ॥ ટાસત્તા
 મધેને ન્નએ વચિન ॥ તાહારેં હું શાનો રાનન ॥ અવને
 ગતેતો પેહેલો મુનેં ॥ તાર પછીતો નડશે તુનેં ॥ ૬ ॥ હમ-
 ણાં નવાનું ન કરો શહી ॥ તો આનથડી પરધાન નહીં
 ॥ આકરતેને પાલે જોલ ॥ માણસ તેને પાલે ડોલ ॥ ૭ ॥
 અસ્ત્રી તેને પાલે પતિધર્મ ॥ જાહ્નણ તે પાલે ષટકર્મ ॥
 પવીતર તે પાલે આચાર ॥ હરીનન્ન તે મુકે સંસાર ॥ ૮ ॥
 રાન્નને મન્નમતી પાલ ॥ શતવાદીન જોલે આલ ॥ પં
 ડીતને પારખે પુરાણ ॥ સાલિકુ ને હોએ સુન્નણ ॥ ૯ ॥

નેગીતેને પાલેન્નગાસંસારીને શમને ભોગામ્રતીકતે
 નેમ્રતઆથિરે ॥દુઃજનનંનતે પરદુઃજહરે ॥૧૩૦૥પુત્રતે
 નેગઆએન્નએ ॥ઝીતોતેને ગંગાએનાહો ॥ધનપતીને ધા
 રેંધરમ ॥સંન્યાશીને ન્નણેભરમ ॥૧૪૦૥રલોતેને જરથે
 હાથ ॥શારઅશતરીને શવરગેશાથ ॥ભગતતેને ગ-
 નાંજેશને ॥ભગતહોએતેભગવાનનેભને ॥૧૫૦૥વિભુ
 તાતજીતેણે વિભુતીધરી ॥આશાભરીનેઆશનાકુરી
 ॥મહીપતીનુંનેરાજેમાંન ॥તેહેનુંનાંમપુરોપરધાન ॥
 ॥૧૬૦૥માહારોવજીરજાસોછેતું ॥નેઆવેલાકહુંછુંહું ॥
 કેહેપરધાનશુણોપુરપતી ॥રોશમાંધરશોરાન્નરતી ॥
 ॥૧૭૦૥નેપાશોપડેતેદાએ ॥નેરાન્નજોલેતેનેઆએ ॥ને
 નિરધનજોલેતેનોહે ॥નેજોલપાલેતેશાહજીહોએ ॥૧૮૦૥
 ॥પંચપ્રમાણકરેતેનેઆએ ॥આથિરભ્રષ્ટેતોઅને
 આએ ॥નેમરેમરેતેધાએ ॥નાહોતેનેઝીતોરાએ ॥૧૯૦૥
 ॥ભુજોતેનેગમેતેખાએ ॥ભયવંતનેનાહાઘેન્નએ ॥
 આંધલોન્નરનેધરમાંરમે ॥જેહેકેઓનેગમેતેકરે
 ॥૨૦૦૥અચલસુજઆપુંતેથાએ ॥ઓગ્રાડતેનેરોગશુ
 કાએ ॥નેપૃથિવીપાલેતેરાએ ॥પયઃપાનકરાવેતેનમા
 એ ॥૨૧૦૥નેકાયાથીતવશીકરેતેરાએ ॥અતીજલીએ
 નેહેનેઆહાઅ ॥દુઃખીઓનેવીદેશેન્નએ ॥અહસ્થ

तेनेलाहाणुंलाग्ने ॥३२॥ पुंन तेने परभारथथाग्ने ॥ सु
 जीजोने निरोगीडाग्ने ॥ त्वलुंडरेते लुपतराग्ने ॥ ३३॥
 रान्नडेहेतेशारीदीश ॥ थाऊरतेने थडावेशीश ॥ अग्नेमड-
 हीषिठातेघडी ॥ शेने आशुंढाडीपोतातणी ॥ लक्ष्मीअन
 घललीधीघणी ॥ ३४॥ परधानथावीडछमांगअ ॥
 रान्ननेंमनषिछवथअ ॥ अडेएअस्तपडीछेरात ॥ श
 अग्नेवीथिअंहेदयासाथ ॥ ३५॥ जीनडोछनेंनवडहीवात
 ॥ अापेअेडलोथालोन्नत ॥ डांहुंनरनें डांहुंनार ॥ न्नर
 थअोतेनीशोवीथार ॥ ३६॥ ॥ अलोडा ॥ ॥ डामा
 तुराणांनत्नयंनलन्न ॥ अर्यातुराणांनजंधुनमित्रां
 थिंतातुराणांनसुजंननिहा ॥ क्षुधातुराणांनजलंनते
 नः ॥ ॥ ओपाठी ॥ ॥ न्नरजुधीनेहेनेमनव
 श्री ॥ लान्नमरन्नदातेहेनेडशी ॥ गुण्डानेमनशेनीला
 न ॥ आलशुनेंते शानुंडान ॥ १॥ त्नीजभागेतेशांनो
 लोण ॥ न्नेरावरीतेशांनोन्नेग ॥ त्मंगीनेमनशांनीना
 त ॥ वशनीनेमनशांनीन्नत ॥ २॥ मटपानपीअेतेशां
 नोपवित्र ॥ लुंडुंताडेतेशांनोमित्र ॥ अडमीनेषि
 मडशो ॥ शुंलनेमनशांनोहशी ॥ ३॥ शोछाछमांतेशां
 नुंशत्य ॥ पटलाछमांतेशांनुंपत्य ॥ परभारथभांशां
 नुंपाप ॥ शीथारिताहरेशांनोआप ॥ ४॥ रंडापएतेशां

નીશતી ॥ પીડા દેતે શાંનો પતી ॥ સંતોડીને શાંનું દુઃખ
 ॥ ધનવીના તે શાંનું સુખ ॥ પાપ દાતારને મન શાંનું ધન
 ॥ શુરાને મન શાંનું તન ॥ ૬ ॥ ॥ થોપાઈ ॥ ॥
 ભામિની ભલી વિના શોભોગ ॥ શુદ્ધ ચિત્ત વિના શોભે
 ગાંધારી ન તાહારેં જાહા પાણકશું ॥ પુત્રવીના ધર સૂત્રક
 શું ॥ પાંચ્યાત નહીં તાં હાં શાંની રીત ॥ હૃતવીના તે શાં
 ની પ્રીત ॥ ગુણવીના તે શાંનું શૂપ ॥ પ્રભ પીડે તે શાંનો ભૂપ
 ॥ શ વિચેડ વીના તે શી વીધાએ ॥ ચાલે નહીં તો શ્રી મિંદા
 એ ॥ કંઠ વિના તે શાંનું ગાન ॥ તાલ વિના તે શાંનું તાન ॥ ડા
 દ્યા નહીં તો શાંનું દાન ॥ મોહરું મરાજે શાંનું માન ॥ હ્રી
 ન નેતો શો સંસાર ॥ ખરી વાત માં શાંનો ખાર ॥ જા કહું ક
 હે તે શાંનો કવી ॥ શીખી વાત તે શાંને નવી ॥ થોરે જોશે તે
 શાંનો થાડ ॥ પછી જો લેતો શાંનો પાડ ॥ પાપા વેહેવાર નહીં
 તો શો વેપાર ॥ કમાઈ નહીં તો શાંનો કાર ॥ ન્નર ન્નતને
 ભય નહીં મન ॥ નીર ભેથઈ ચાલ્યો રાત્ર ન ॥ ૬ ॥ દર-
 જાર દીવાનનો દીઠો દુર ॥ આજે વોરાત્ર ગઈ એ કપોહો
 રા ॥ વળર મોહોલ છે લોહનાં જાહાર ॥ ડીધો રાત્ર એ-
 કરનો પ્રહાર ॥ ગાધીર પ્રતીહાર ન્નગીઓ ॥ મન માંહે
 ખીહીવા લાગીઓ ॥ ડોણ છે રે ભાઈ માહાન ભરાત ॥
 ને હોએ તે આવને પ્રભાત ॥ ટા નહીં ઊઘાડું માહારિં

જારાજાદીથાશીનહીંલાગેવારરાતેવેલાજોલ્યો-
 નંદરાએ ॥ મનમાંહે ધરતોલન્નએ ॥ ૧૭ ॥ ન્નગેનેકોઈ
 ધનનોઘણી ॥ ન્નગેનેહેનેશીંતાઘણી ॥ ન્નગેરાતઅંધા
 રીથોર ॥ ન્નગેઘનચરશતાંમોર ॥ ૧૮ ॥ ન્નગેનેહેનાઘરમાં
 શાપ ॥ ન્નગેદીકરીઓનોજાપ ॥ ન્નગેનેહેનેમાથેવેર ॥
 ન્નગેનેકરેજહુકેહેર ॥ ૧૯ ॥ ન્નગેનેનપતોલગદીશ ॥
 ન્નગેનેદાંણીદાંણનેરીશ ॥ ન્નગેનેકોઈહોયેન્નર ॥
 ન્નગેકુલશકુલનીનાર ॥ ૨૦ ॥ ન્નગેનેહેનાદેહમાંરો
 ગ ॥ ન્નગેનેકોઈસાધેન્નેગ ॥ કોણછેરેલાઈમહાન
 મરાત ॥ નેહોએતેઆવન્નેપ્રભાત ॥ ૨૧ ॥ નહીંઘિઘા
 હુંમાહારિંજાહાર ॥ જોરીથાશોલાગશેવાર ॥ તેવારે-
 જોલીનંદરાએ ॥ મનમાંધરતોજહુલન્નએ ॥ ૨૨ ॥
 લાનેનેકોઈહોએન્નર ॥ લાનેનેશકુલનીનાર ॥ લાને
 મુરજજાહ્નુણનેલાટ ॥ લાનેમોટામનલંગથાએ ॥
 ચયિનલંગથીલાનેરાએ ॥ લાનેલંપટમુકેજોલાલ
 નેઅસ્ત્રીઘિતારેતોલ ॥ ૨૩ ॥ નીચકામેનરપતીગજો
 ॥ લન્નપાંમીનેજોલનકહી ॥ ઘિઘાડલાઈહુંનંદનરે-
 શ ॥ પ્રધાનધેરકરવોપ્રવેશ ॥ ૨૪ ॥ ઘણુંનરેમાહારે
 છેકામ ॥ તેમાટેઆએવોઆદામ ॥ શીઘ્રઘિઘાડીચ
 નણોલાગ ॥ નેનેઈએતેમુનપાશીમાળ ॥ ૨૫ ॥

દોહોરો ॥ ॥ પ્રીતે જોલોપોલીઓ ॥ શાંતલીએરા
 નંન ॥ જાર તો નહીં ઊઘાડીએ ॥ મેંવરત્યું તાહાઈ મંન
 ॥ ૧ ॥ આવેલા તરફરનીશરે ॥ કેરમવાનીશરે નર ॥ મા
 દેં ન્નઓ પાછાફરી ॥ રાખીપોતાનો લાર ॥ શાપરધાન
 ઘેર નહીં માહોરો ॥ અસ્ત્રીસાથે શું કામ ॥ અરધીરાતેએ
 કલો ॥ તેહેનું શું છે કામ ॥ ૩ ॥ ॥ ચોપાઈ ॥ ॥
 ગિંદરજીલાડીને શાંતો મેલ ॥ અન્નવાઘતણો શોખેલ ॥
 સીંહગનએ કઠાકે મરમે ॥ ગડસરપએ કઠાકે મગમે ॥
 ॥ ૧ ॥ અગ્ની ઘૂત કેમ થાએ એક ॥ વિપરીત એ દીસે વી
 વેક ॥ તમોરાએ પુરૂષની ન્નત ॥ વીનતાસાથે શીકરવી
 વાત ॥ ૨ ॥ રાન્નકે હું ઘડે શોઘાટ ॥ ઊઘાડ જાહાર ન્નવા
 દેવાટ ॥ હું ને મને મરાજું છું લાર ॥ તેમ તેમ તું લગાડે છે
 વાર ॥ ૩ ॥ હમણાવાત કડું છું રોહેલ ॥ નહીં તો ચીરાવું
 છું મેં હેલ ॥ પ્રેમ્માનનાં તો પ્રાણ લેઈ ॥ ત્મારે દંડ તો તુલને
 દેઈ ॥ ૪ ॥ તાહારે તાહાઈ શું છે નેર ॥ નગરવીશે તે મહારે
 ચોર ॥ ન્નેરાજે દોણીનેં ડુધ ॥ તોતું કાંઈ વીચારે જુધ ॥ ૫ ॥
 માહારે તો મનનથી કાંઈ જોદ ॥ તું મનમાં આણે છે લેદ ॥
 મુરખમિત્રવેરીને ઠાંમ ॥ વણશાડે જાવંદનું કામ ॥ મનમાં
 ડાહાપણ હોએ આન ॥ ઊઘાડ તું શરશો કાન ॥
 દોહોરો ॥ ॥ કેહે પ્રતીહાર રાન્નશુણો ॥ હું જીહી

यडावेओ नंदीं नगीं ॥ मनभां समल लालथ डहो ॥ तो
 डां छंड परशन था गीं ॥ पा ॥ राखे ॥ खेड ने हेने डजल ॥ जी
 नेत डने राखे ॥ नीने रान्नगर लखो ॥ थो थो ओशी
 आलो थान्ने ॥ रा ॥ कुंडल डाहाडां डान्थी ॥ मुल ने हेनु
 नवल जडरोडा ॥ आखे पां हाथ प्रतीहारने ॥ ने ॥ अमुल
 जनेडा ॥ डा ॥ हरव देजीं सहुडरे परीत ॥ हरव देजीनें डरे
 वी परीत ॥ हरव देजीनें नारी थले ॥ हरव देजीनें लीले
 लले ॥ रा ॥ हरवे लालने हरवे हाणु ॥ हरव आशा आशाना
 न्नाणु ॥ हरवे लवन्नखेने हरवे रेहे ॥ हरवे घेहे लाने डाहे
 डहे ॥ पा ॥ हरवे डाअरने हरवे शुर ॥ हरवे मेलोने हर
 वे नुर ॥ हरवे थोरने हरवे शाहा ॥ हरवे रंडने हरवे रा
 हा ॥ डा ॥ हरवे डरपीने हरवे घातार ॥ हरव णिगारेने हरवे
 मरे ॥ हरवे शत्रुने हरवे मित्र ॥ हरवे नीथिने हरवे पवीत्र ॥
 ॥ डा ॥ प्रथवीनुं डारणा ते हरव ॥ हरव थडी ते शोले सरव ॥
 कुंडल नव दीडां प्रतीहार ॥ तव ते एं णिघाडुं जाहार ॥ टाग
 ओ मेहेल मध्ये रान्न ॥ दीहुं ने हवुं छंसाशन ॥ दीगे पर
 धान डेरो मेहेल ॥ ते आगल शोला सहुशेहेल ॥ पां ॥ दीहुं
 पांन डं पीपटं तणुं ॥ पंथिरंगी पीलुं छे घणुं ॥ ते हेडल नां
 डे ओ छे पाट ॥ रान्न थालीं आखे वी वाटा ॥ पणा ॥ जेडी दी
 धीं ताहां डामनी ॥ अखे वी नहीं लुतल लामिनी ॥ थं हर

વદની નવની વાંકા ॥ શી હી આકારે કટીનો લાંકા ॥ ૧૧ ॥ હું
 સાગમની ગતંગામિની ॥ શરદથિંદ શોભે ન્નમની ॥ નેહું
 વી પુષ્પલતાની વેલ ॥ નેહવી વાડી માંની કેલ ॥ ૧૨ ॥ નેહું
 વી થિંપા ફેરી કલી ॥ નેહવી વીંભલી જ્ઞહ્યાંડે ભલી ॥ ને
 હવી રતન કુલ દેવડી ॥ એહેવી દેવાંગના રૂપે રેડી ॥ ૧૩ ॥
 નેહવી કાંઈ નાગેણની ॥ નહી શાંહામાં એહની સંગની
 ॥ નેહવી ઈન્દુતણી અપછરા ॥ નેહવી મદલરી મછરા ॥ ૧૪ ॥
 ॥ કાંમની નેં કમલનો વૃંદા ॥ મુજભણે શરદ પુને મનો થિંદા
 અંબુન દલ આકારે નેંણ ॥ અમરત નેહવાં જોલે વેંણ ॥
 ॥ ૧૫ ॥ પોઅણ પાન સરી જાં પાએ ॥ કરેણ કાંજ સરી જી
 કાએ ॥ નાંમ એક પેણ લજેણ ઘણા ॥ ને કહીએ તે શો
 હાંમણાં ॥ ૧૬ ॥ શામા રૂપ તણો ભંડાર ॥ નવ દીઠી એહેવી
 કોઈ નાર ॥ ૧૭ ॥ ॥ દોહરી ॥ ॥ થિપલ
 નેન અંબુન મુચિ ॥ વાક નુગ મુંનેડ ॥ કનક કલ રાજી
 પર ઊપીતાં ॥ હાણું માત્ર નહીં જોડ ॥ ૧૮ ॥ કલ દરી રુ
 ભ જિદરે ॥ પોઅણ તપલેત પાંન ॥ ગ્રીવા કપોત શરી જ
 ડી ॥ ઊભવલ ઓપીતવાન ॥ શા નાંજ શી જ શોભાની
 રજતાં ॥ થિતુરાં થિતુર સુન્નણ ॥ વેદે વ્યાપી કરાન્ન હું
 તો ॥ વાગ્યાં મોહનાં જાણ ॥ ૧૯ ॥ પાશા લો આ હાથ ચંડી
 ॥ અગની થડી નેમ ઘટ ॥ જઘા અંગ મા અંગની થન

જો ॥ આકલો થજો તરત ॥ જા ॥ ધરમ કરમ સહુ
 વીસરો ॥ થજો જંગની વશ જંગ ॥ જીનું કાંઈ સુ-
 જો નહી ॥ રામાશું લાગો રંગ ॥ થ ॥ વીસરો ઈષ્ટ ગુરૂ દે-
 વતા ॥ વીસરો લાન મરન દ ॥ વીસરો મેહ લ પુરૂષ
 મેડી જો ॥ પ્રેમ દાશું લાગો પ્રેમ ॥ દુ ॥ આવી નીકટ તે
 ભીર જતાં ॥ લગ્ન લીત ધન ધોર ॥ દર શરી ન થુકે તે થ
 ડી ॥ નેમ નેમ થિંચકી ચિકોર ॥ ડા ॥ ॥ થીપા
 ઈ ॥ ॥ પોપટ પદમની જેઠાં નંહાં ॥ મોહોલે મહી
 પતી આજ્યોતાં હાં ॥ સમને પોપટ સંમળ નાર ॥ ચિતુ
 રમલી જે કરે વીથાર ॥ ૧ ॥ આવતાં માં વરતે ઊંછે મંન
 ॥ કાંમ આકલો છે રાનં ॥ ઈશ્વર આપણી રાજશેલા
 ન ॥ કામની કેહે શું કરવું કાન ॥ ૨ ॥ કેહે પોપટ નવ ધર
 શી જીહીક ॥ દે ઊંછું નંદ રાનને શીખ ॥ એમ કરતાં તે
 જોલો વાંણ ॥ અધીક થાતુરી મનમાં આણ ॥ ડા ॥ તું
 મુનને ન્હાણે છે અન્હણ ॥ આન શું થયું થિતુર સુન્હણ
 ॥ ॥ દોહોરો ॥ ॥ કેહે પોપટ લલે આવી
 આ ॥ પ્રથવી પતી તુપાલ ॥ આનંદ ભેર નંદ રાગેઠ
 ॥ પ્રન્નંતણ પ્રતીપાલ ॥ ૧ ॥ તાત તમો છો નગતંના ॥
 પ્રધાન તમારો પુત્ર ॥ હું નહું છું નીહાલગ ॥ આઘ્યા
 છો ધર શુભ ॥ ૨ ॥ તંન નથી ધેર તાહેરો ॥ હાનર છે તેહે

નીનાર પાપણ તે છે તાહારે આશરે પાતમપુત્રીને ઠાર
 પાડ પા રાખ્તે તો તાત છે પા પરન્ન તે તો પુત્ર પા શાશતર
 સાક્ષ પુરે સદા પા સાચો અંદર સુત્ર પા જા જાઈ આ
 વો બેસો જારણો પા તેહુત મારો તાત પા પીતા પાશ્રી બેસો
 નઈ મ કહો મન તણી વાત પા ચ પા અરે જાઈ આચો જાર
 ણો પા એતો તાત નંદરાએ પા શાશરવાશી લઈ આવી-
 આ પા તેહેની તેશી લાન પાડુ પા આપણ એકનાં છોકરાં
 પા એહુ આપણો તાત પા પીતા પાશ્રો બેશો શુજો પા કહો મ
 નની વાત પા પા થો પાઈ પા પા રાંણી જોલી
 આણી ધીર પા શાંલલ પોપટ મહારાવીર પા અધીક જો
 લતું ના જોલીશ પા થઈશે નંદરાં નને રીશ પા પા હુકમ
 શીશરા નનો લીન્ન એ પા પછે બીતર તેહેનો કીન્ન એ પા
 એ છે ધર મતણો અવતાર પા ન્નણો સકલ વી વેક વીચાર
 પાંદ્ર પા એ છે થિ બિદ વિદ્યા ગુણ ન્નણ પા મારે ઘણું શુંક
 રું વાં જાણ પા છે ચતુર પુરુષ મારે શાંજશે પા મુરજ કોઈ
 મારી નાંજશે પા ડ પા તે મારે છાંનો રેહે ભ્રાત પા અધીક
 શાંને કરે છે વાત પા ચિવેક વાત માહારે દીલવશી પા નં
 દરાએને જી હીકન નશી પા જ પા કંથિન આગલ કંથી
 ર તે કશી પા ચિતુર આગલ કેવી પાડશી પા હનુ માન-
 આગલ શા થો કડાં પા કરોડ આગલ શા દો કડા પા પા

થજિદંભણે તેહેને શાંચારા ॥ શતવાદીને શાંનોભાર ॥
 પુત્ર આગલ જીભ શી પ્રીત ॥ વેદ આગલ તે શાંગીત ॥
 ॥ ૬ ॥ પરીભ્રમ આગલ શાંપાજંડ ॥ દેવગત આગલ તે
 શોદંડ ॥ દારીદ્ર થકી જીનું શું દુઃખ ॥ અસ્ત્રી સતી થી
 જીનું શું સુખ ॥ ૭ ॥ વીધ આગલ જીભ શી નાત ॥ ખેરો
 કેહેવાએ તેની શી જ્યાત ॥ ગંગા આગલ જીભ શી નદી
 ॥ થકોર આગલ જીભ શી બુધી ॥ ટા ॥ શીવ પૂજન આ
 ગલ શી શીધ ॥ રાન રસોઈ આગલ શી રીધ ॥ ભીજ-
 થકી તે ભુંડું કળી ॥ દેહ ભુડીને હેનું રોગી બી ॥ ૮ ॥ થંદ-
 આગલ તારો કશો ॥ રવી આગલ આળીઓ નશો ॥ મુર
 જ આગલ શી દુઃખની વાત ॥ મરણ થકી જીભ શી-
 ચાત ॥ ૯ ॥ પુન આગલ જીનું શું કામ ॥ રામ વીના
 જીનું શું નામ ॥ ડાશી આગલ જીન્ને શોવાશ ॥ સુ
 ગંધ માં ને હેયો જરાશ ॥ ૧૦ ॥ શવરગત ણું તે શું જન
 ઘણું ॥ વજાણ કરી શકે કેમ ઘણું ॥ એ હને વશવરતી
 શહુ લોક ॥ એ આગલ ડાહ્યા પણ શહુ શોક ॥ ૧૧ ॥
 નારી કેહે શુણ પોપટ શહી ॥ એ શરખો કોઈ ભુતલ-
 માં નહીં ॥ ૧૨ ॥ ॥ દોહોરો ॥ ॥ તોહારે પો
 પટ બોલીઓ ॥ શાંભલ માંહારી બેહેન ॥ માખાપે-
 આગલ ચાલે શહી ॥ નેંકરીએ તે ચેહેન ॥ ૧૩ ॥ ખાલક

અતી અન્યાયકરે ॥ મનમાં નધરે જાપ ॥ એ હેલું ન-
 ીને કહું ॥ તે વેદ પુરાણો સાક્ષાત ॥ ૨ ॥ ગાંડુ ઘેલું જો
 લલ્લું ॥ મનમાં ન જાણે શોએ ॥ તે મહું રાનને કહું ॥ જે
 દમાં ધરશો કોએ ॥ ૩ ॥ ચોપર ઈ ॥ ૪ ॥ નેવા
 ઈ યઈને ચીલડાંગલે ॥ તો મોંઘી વસ્તુ કાઢાંથી મલે ॥
 ને જર લલું જાતું હોએ અન્ન ॥ તો ભવે નહીં એ કે નં ન ॥
 ૫ ॥ કલપ વૃક્ષ ને કેરી જાએ ॥ તેનો ચોર કેમ પેદા થાએ
 ૬ ॥ નવાંણ પીતું હોએ નીર ॥ તો ભવનંતું કેમ ધરે શરીર
 ૭ ॥ મામારે પચ પીતાં જાલ ॥ શતચાદી નવ જોલે
 ૮ ॥ રાન થઈને લુટી લીએ ॥ તો પરન્ન કોણ આગ
 ૯ ॥ નઈ કહે ॥ ૧૦ ॥ રામ ન પતાં નર કે ન શો ॥ તો કહું તે કો
 ૧૧ ॥ હોનું થશે ॥ પીતા પુત્રી શું મંશે નર ॥ તો તે વાતનો કો
 ૧૨ ॥ પીછે પાર ॥ ૧૩ ॥ ગંગાના તો પાપી થશે ॥ તો વેદ વચ
 ૧૪ ॥ ન કેમ શાચિં હશે ॥ ચાહુર તાહાંથી અંપે ઘાડાં ॥ તો
 ૧૫ ॥ દેશમાં કાં હાંની કરી શું આડા ॥ ૧૬ ॥ મેઘ વરશતાં પથર
 ૧૭ ॥ પડે ॥ તે હોનો વાંક કો હોને શીર થડે ॥ ૧૮ ॥ ધણીને વીજ દે ઘ
 ૧૯ ॥ રની નાર ॥ કોણ શાથે તેણે ઠાર ॥ ૨૦ ॥ પુષ્પ હાર થઈ વ
 ૨૧ ॥ લગે શાપ ॥ તાં હાંતે કોણ ન લવશે આપ ॥ ૨૨ ॥ અમર તન્ન
 ૨૩ ॥ ણી આપે પીલએ ॥ ૨૪ ॥ વીજ થાએ તો દોષ કો હોને દીભએ
 ૨૫ ॥ ૨૬ ॥ કુંડલ કરંડી જાએ કાન ॥ તો કોણ આગ લનઈ કરી

એશાંન ॥ અંદન ન્નંણી અંગ ધરીએ આપ ॥ આએ અ
 ગનીતો પુરણાપાપ ॥ ૮ ॥ મોહોરા ન્નંણી નઈએ શરણ ॥
 દેએ ઘાતતો પાંખીએ મરણ ॥ ધરનો દીવાન ન્ને થાડી ન
 ખાએ ॥ તેતો દુઃખડો હોને કે હવાએ ॥ ૯ ॥ આપેર લના
 રોંચોરી કરે ॥ તો લંડાર તેશીપેરે લરે ॥ છાની થાપણ
 લોભેલે ॥ તો સાક્ષ આવી કોણ દે ॥ ૧૦ ॥ કોઈક તે દુઃખ
 દે પરચંડ ॥ તેહેને તો રાન્ન દે દંડ ॥ ન્ને રાન્ન થઈને લુટીલે
 આપ ॥ તો પરન્નનું પુરણાપાપ ॥ ૧૧ ॥ રઈ અત ઊપર કો
 પેરાએ ॥ તો રાંડ માંણશ શું કરે ઊરાએ ॥ તેહેને પુ
 છનારોઈ સ્વર એક ॥ વેદવચન કરી ન્નુવો વીવેક ॥ ૧૨
 ॥ રાન્ન પરન્નને દુઃખ ન દે ॥ તો લક્ષ આગલ લોગવે ॥
 મોહોરો ન્ને કરે કુડાં કાન ॥ તો કેમ પામેએ રૂડાં રાન્ન ॥
 ॥ ૧૩ ॥ શામાશુક જેવાતો કરે ॥ રાન્ન નંદ દુઃખ માં ધરે ॥
 લયલીત થઈને આવીશો ॥ કાંઈક જ્ઞાન્ન દુઃખ માં લા
 વીઓ ॥ ૧૪ ॥ એ કેહે છે પુત્રીને જેહેન ॥ તે આગલ કેમ
 થાર્જે થેહેન ॥ એ કે વાતને ન શુઝે ઘાટ ॥ રાન્ન નઈને જે
 ઘોપાટ ॥ ૧૫ ॥ આગતા સ્વાગતા દીધાં માન ॥ આગલ
 મેહેલાં શ્રીફલ પાન ॥ જોલ્યો શુક સુણ સુંદરી ॥ જોલો ન
 તાત શું ફેતન કરી ॥ ૧૬ ॥ પોતાની પુત્રી કરી થાપશે ॥ સમ
 માંછીત માશુ આપશે ॥ લાએવા પસલી આપણે ઘેરા ॥

રાન્ન આએવા છે રૂડી પૈર ॥૧૭॥ આત તાતનેં એમો-
 શાલ ॥ આપણ બીપર છે અઠકુંવાહાલ ॥ એ છે ની ધા
 રાનો આધાર ॥ એહેને શીર પ્રથવીનો ભાર ॥ ૧૮ ॥ બે
 ટી બેહેનનેં તું ભાણેજ ॥ આપણ બીપર અઠકુંહેત ॥ હેત
 કરીનેં દગોન્ને દેએ પ્રતોનરકતણાં ફલ લેએ ॥ ૧૯ ॥
 દોહોરો ॥ ॥ માનની મુજ સન મુજ કરી ॥ શુક શુકી
 ધીવાત ॥ એકાં મલરોન્ને કોપશી ॥ તોં કરશીતા હારી ધાત
 ॥ ૨૦ ॥ કામી કામેં આંધલો ॥ તેન ગણે બેહેનનેં બાઈ ॥ મા
 ટેતુનને મારશી ॥ છાનોરેહેને ભાઈ ॥ ૨૧ ॥ ॥ ચોંપાઈ
 ॥ ॥ નેબન બીઠે નેહેને મદ ॥ બીન્ને મદને કામેં આ
 કલો ॥ ત્રીન્ને અંધ ધન મદનેહેને ॥ થોથો અંધ ફૂકત
 નેહેની દેહેને ॥ ૨૨ ॥ પાંચ મો અંધને જીવ આદરે ॥ છઠો અં
 ધને કોપેલરે ॥ સાત મો અંધ ચંપાણીને હા ॥ આઠ મો
 અંધ વશનીની દેહ ॥ ૨૩ ॥ એટલા મદવીધાન કરે ॥ નાક
 હીએ તોની શયેમરે ॥ ૨૪ ॥ ॥ દોહોરો ॥ ॥
 ચથન શુણીવીન તાતણું ॥ શુક કેહેશાંલ લવાત ॥ કામ મદ
 નેબન શુકરે ॥ એનગત પીતા સાક્ષાત ॥ ૨૫ ॥ અજ્ઞાન અજ
 લાતું શમી ॥ મેંન ચદીઠી કોએ ॥ ઠકુંવાત પરંતરે ॥ મન માં
 સમજીએ ॥ ૨૬ ॥ ॥ ચોંપાઈ ॥ ॥ નેરાન્ન આ
 વેક પરંકરી ॥ તો કોણ પુછે એને રૂડી ॥ ગાંમ પરધાંમને શી

દમોડલો ॥ આપડેમજાવેએડલો ॥ ૧ ॥ એકરતાં સ-
 ઘલું છે શેહેલ ॥ જરાજપોરે થીરાવેમેહેલ ॥ પ્રધાનને રાખેડા
 લાગ્રહવીજે ॥ ડોળાનેરાવર છે એપજે ॥ રા અનેહેને માયેજ
 લીચ્છો ધરમાતો કુડાંકેમકરશેકરમ ॥ નંદરાએનુંનેનમે
 શત ॥ તો શીથાએ પ્રનનીગત ॥ ડા અનેશુકેરાનનીદેહ
 ॥ તોવૃષ્ટીકેમકરશેમેઘ ॥ જીનવાંકેરાનદેદંડાતોની
 શેત્રુદીપડેજ્ઞાંડ ॥ જા અનેનંદરાએથડાવેઆલ ॥ તોની
 શેપૃથ્વીનએપાતાલ ॥ વાતકુંડુંએકતુનનેહું ॥ ડાનેશાં
 ભલરાણીતું ॥ ૫ ॥ નેવાકારણઆલ્યાતેહ ॥ તોઆપ-
 ણો દુધેત્રુઘામેહ ॥ આલશુધેર પધારાંગંગ ॥ બિછવઆ
 નથઓનવરંગ ॥ ૬ ॥ દોમાનસમળજકુપેરા ॥ ભલેપ
 ધારાઆપણેધેર ॥ પોપટનુંનેવચનલહું ॥ શુણીજા
 નરાનનેથજી ॥ ૭ ॥ જોઘોઆસનહેતેકરી ॥ પાંશેજી-
 ભીછેસુંદરી ॥ માનનીકેહેસાંભલોમાહારાન ॥ ડાંઈક
 કહોઅમસરજુંડાન ॥ ૮ ॥ દરશનરાનતાહેશાંપવી
 ત્રથજીમંદીરમાહેશાં ॥ અમોઆસરેછોંતમતણે ॥ ૯ ॥
 મબિપરંહેનરાજોછોઘણે ॥ ૧૦ ॥ પ્રેમદામંદીરમાંપરવ
 રી ॥ શાકપાકસામગ્રીઘણી ॥ કરવામાંડોગિત્તમપાક ॥
 રસોઈજતરીશીસુંદરશાક ॥ ૧૧ ॥ મીઠાંમધુરાંશુભસા
 રાં ॥ ખારાંતીજાંઅતીજારાં ॥ ક્ષણુંવારનાલાગીઘડી

॥ अनुगत करी रसोर्धनी वडी ॥ ११ ॥ इस्तु री लेपन दुई श
 रीर ॥ नाहावा डार ए मुक्युनी र ॥ मंनन डी धुं राखें शरीर
 ॥ पीतां पछे पेहेई धीर ॥ राब्न शी ले सुंदर शरीर ॥ १२ ॥ मो
 टी था लडं थन त ए ॥ पीर शो शाम ग्री घणी ॥ लाव थडी
 डी धुं ली नन ॥ रीजो घणी मन मारानंन ॥ १३ ॥ लात वेला
 थ धिन्न हरे ॥ र्ज ग्री सां मुं ने गिता हरे ॥ मानुं नी रने वर सुं
 छे मंन ॥ डां म र्जा ड लो छे रानंन ॥ १४ ॥ वीन ता रने ता हां
 करो बी वेड ॥ देजा डुं द्रु धांत र्जे ड ॥ त्रां जा पात्र थी डाढो लात
 ॥ तेहे नो रंग गिन बल साक्षात ॥ १५ ॥ फीने पीर शो री पां
 थडी ॥ दीघो रंग पी लोन बल जी ॥ त्रीने पीर शो शो नांने
 पात्र ॥ ली लो रंग दीघो ते लात ॥ १६ ॥ थो थो पीत लना पात्र
 शुं छंग ॥ दीघो ड शुं जी त ए रंग ॥ पां थ मो पीर शो माटी
 नें हांम ॥ तां हां प ए दीघो रंग शो म ॥ १७ ॥ नुवे लात पं थ
 रंगी त ए ॥ राब्न अ थ रत पां म्यो घणी ॥ रंग नुवे र्ज ती
 री र्ज नुप ॥ ने ई ह दया मां वी मारी लुप ॥ १८ ॥ ल रे डो
 ली र्जो र्जा ए वा हा ल ॥ तेहे नो मुज मां र्जे ड स वा द ॥
 न मे डो ली र्जो रंग वी शेश ॥ मुज मां स्वा द र्जा ये छे र्जे ड ॥
 ॥ १९ ॥ श्यामं श्वेत ड शुं जी जा र्जे ॥ मुज मां र्जे ड र्ज मी र्जे
 न र्जे ॥ हा थ मां मात्र दी गनुं दुः ज ॥ ग ते ग गिन ब मो हो लुं
 मुज ॥ २० ॥ दे ज तां मां शो ला छे घणी ॥ मुज मां डे म न र्जे ते

तणी ॥ राब्ब मां लक्ष्मणजीश ॥ हृष्टि मां नवखाणी रीश
 ॥ २५ ॥ सभने शीजां मण छे जेह ॥ लांगो मन तणी संघे
 ॥ २६ ॥ ज्ञान हतुं ते सरवे जोणि ॥ नुवतीनी शां मुंतो न्नेणि
 ॥ २७ ॥ कामनी डेहे जेनो करो छि पाजे ॥ शजे मन डाथो हो
 ॥ यराजे ॥ मन मां हेरी थारी जुध ॥ धोली धेननुं होहुं दुध ॥
 ॥ २८ ॥ डातीराती धेन डाजरी ॥ मुका दुध नं प्यालां लरी ॥
 ॥ विविध प्रकारे कथा विवेक ॥ सया ह दुध नो सरवे जेडा ॥ २९ ॥
 ॥ पाम्यो शीजां मण सघली तेह ॥ लांगो मन तणी संघे ह ॥ ज
 ॥ रधुं मन पोपट थि पलुं ॥ सरधुं नारी गुण थि गलुं ॥ ३० ॥
 ॥ हो लो नन संपुरण करी ॥ आ पुंजी दुं सुल सुंदरी ॥ ३१ ॥
 ॥ जंगुठी नेह ॥ पद मनी कर शो पी तेह ॥ ३२ ॥ मन मां आण्यो
 ॥ जीने मरमं ॥ ईश्वरें जहुनो राज्यो धरम ॥ डरी प्रणाम
 ॥ ते पाछो वल्यो ॥ प्रतीहार ने न छि महीपती मल्यो ॥ ३३ ॥
 ॥ छि घाड प्रेमं दीर ताहे रं ॥ कुंडल आ प पाछुं माहे रं ॥ ते प्रती
 ॥ हारे कहुं वधिन ॥ शां लल हो रं जं रानं ॥ ३४ ॥ शतवाही मो
 ॥ होटी छे राजे ॥ ताहारी शोला डही न वन्न जे ॥ ॥
 ॥ हो होरो ॥ ॥ डेहे प्रतीहार शुणो नरपती ॥ डेहे वा
 ॥ जो छी शत्रु सुन्न ॥ ॥ शघलां डाह पण तुन मां ॥ डां हां
 ॥ जो लो थं ॥ ॥ आ पां ॥ ॥ डंडलत मोग आ ॥ ॥ मंदीर
 ॥ माहारा मोनर ॥ पाछुं मागो छो वली ॥ ते डां हानो वेहे वार

૥ શાન્દેકાંમે કુંડલ આપી ણિં ૥ કરો ઘર પરવેશાતે કામક
 રાવીન આવીઓ ૥ મારે કુંડલ લેશાંત ૥ ૥ થોપાઈ
 ૥ ૥ કેહે મતી હારશાંત તલ રાનં ના ૥ મુનં આગંલ અ
 ન્યાય નહીં થાએ ૥ જોલું અજોલું કરશોત મો ૥ તો કુંડલ
 પાછું આપશું અમો ૥ ૫ ૥ વલી કુંડળીનું દ્રષ્ટાંત ૥ ને રા-
 ન્ન છોએ કાંત ૥ નરે પશુને તરશા થઈ ૥ હાલાં હોર અહ
 ઘેડે નઈ ૥ શાકોઈ પીએ ને કોઈ નાં પીએ ૥ કોશી પીઆવો
 ભરીલીએ ૥ ધેનુ હાંડી ગોવાલીએ ન્નએ ૥ કોઈ જશે કોઈ
 તરણું જાએ ૥ ૭ ૥ તે હમાં ગોવાલનો શીવાંડા ૥ તે થરાઈ તે
 આડે આંડ ૥ ગાંમ ન્ન માડે કીડી પેર ૥ દે અનોત રં ઘેરે ઘેર
 ૥ ૭ ૥ કોઈ ના અંગ માં હોએ દુઃખ ૥ કોઈ કને ન વલણે ભુજ
 ૥ તે માં ન માડનારો શું કરે ૥ ચિતુર હોએ તે મન માં ધરે ૥ ૫ ૥ એ
 તરવાવવાને આપી ણિં ૥ ગુણવંત કરીને આપી ણિં ૥ પડતર શા
 જકે જમણું વાવ ૥ પઠે આપર માંણે માહારિં લાવા ૥ ૬ ૥ લી-
 ઘાં હાથીને ઘોડા ઘામ ૥ પતીત ને ઈને આપાં દાંમ ૥ ગંલી
 એ થાંએ કે મોહોતે મરે ૥ તે માં વેથનારો શું કરે ૥ ૭ ૥ રા-
 જે થાકર મન ઈચ્છા ધરી ૥ રહો હાથ પોતાને કરી ૥ ૭ ૥ શા
 ડીમે લેકે દેએ કામ ૥ માજા થયા પછી લે દાંમ ૥ ૮ ૥ ગ્રહસ્ત
 તણે ઘેર આવો પુત્ર ૥ શોભાણું જધું ઘર શુભ ૥ વધામણી
 એ નઈ જોલન કહી ૥ પાંમો દાંમને ને હાલ ન થઓ ૥ ૯ ૥

રાનક દેવક તેને થાએ છે ॥ પાછું લેવાને ડોણ નએ છે ॥ વેદ
 વીશાલી ખોવી હીવા કરે ॥ ચર રોડે ન્યાને મલે ॥ પગા કરે
 જાલ જત છે લુજે મરે ॥ તે હે માં વેદે વીશાલી ખો શું કરે ॥ ખા
 પેશ મર ધી મુડી ઘણી ॥ થયે પુત્ર શરવે ની ઘણી ॥ પા
 ર મોન્નુ ગદું હારો શરવ ॥ ઘર ખાર શહીત જોએ દરવા તે-
 માં શું કરે માને જાપ ॥ ળિં ધું કર મકું વરનું જાપ ॥ ૧૩ ॥ નાહ
 નો પુત્ર મુડે ની શાલ ॥ ગુરુએ લણાવ્યો આણી વાહાલ ॥
 બતરીશાલ ક્ષણોં ડી ધો ઘણો ॥ સંગ થયો પછે ગુણ કાત
 ણો ॥ ૧૪ ॥ વીશરી વીદા આડે આંક ॥ તે માં લણાવનાર
 નો શો વાંક ॥ એ હે વાંકોં તક લાજ કરોડ ॥ કહું તમ આગ
 લ જે કુ કર નેડ ॥ ૧૫ ॥ હું નં છું રોડાં મેગ આ ॥ શરો અર
 થકે અમ થાર હા ॥ તે વાત નો હું નહીં ન માન ॥ હું જે મોર હું
 માહરે ઠાંમ ॥ ૧૬ ॥ ળિં ઘાડી ને નવા દે ળિં ॥ તેટલા માટે
 કુંડલ લે ળિં ॥ રાજું જાહાર તોં પાછા કરો ॥ બીને દાહાડે
 નં ણો તે કરો ॥ ૧૭ ॥ મેં તોં માહારો ધરમ મુડી જો ॥
 કુંડલ ને લોલેં મુડી જો ॥ તે કુંડલ કેમ આ પુન્નએ ॥
 ધેર નજો સમજ ને રાએ ॥ ૧૮ ॥ તમે નહીં કરી ળિં હોએ
 કુંડુ કરમ ॥ તો આગલ ન તારે હે રોત મારો ધરમ ॥ તરે
 રાત ને જુડે પાપ ॥ તેની વેદ પુરાણે છાપ ॥ ૧૯ ॥ ળિં પનું રા
 નને મન વાહાલ ॥ કુંડલ ળિં પર આપી રો આલ ॥ શાંજ્ય

યે દાવો તાહેરો ॥ તલમાત્ર વાંડ નથી માહેરો ॥ જા ને
 દીવશના ગજા ઘોગાંમ ॥ શું નો નથી મુકો મેં ઠાંમારાં
 કમાણશ નહીં ન્હાંને કોએ ॥ આપશે ન વીચારી નેએ
 ॥ પાપા પણ ને પ્રતે નવચાલે તમો ॥ તેને કેમ વારીશ કી
 એ એમો ॥ એમ ને લજું હોય તે થાએ ॥ મુકુંદામતો
 મહારો ન્હાંને ॥ ૬ ॥ તમ્હર હોએ તા પ્રગટ કેમ કરે ॥ ધ
 રમાં નર્ધને જુણે ધરે ॥ હૃદમાં તે કેમ શમાં ણિ ॥ તમ
 આગલ યુગલી કેમ જાળિંગાડા ॥ યુગલ રૂપી કુંડલને
 શાલ ॥ સમનને મનમાં નેઈ માલ ॥ મેં ન્હાંયું હું પા
 મીશાવાહાલ ॥ વધામણી માપાંમ્યો ગાલ ॥ ૮ ॥ પ્રતી
 હાર તણાં વચન શાંલલી ॥ પ્રધાન રહો મનમાં હે જલી
 ॥ ૧૦ ॥ દોહોરો ॥ ૧૧ ॥ રાજી રીશ હૃદ આવીશે
 ॥ આલ્યો મંદીર માંહે ॥ પોપટ પદમની જે નણા ॥ વા
 ર નુવે છે તાંહે ॥ ૧૨ ॥ વૈલોચન તાંહાં નીરજીઓ ॥ ૧૩
 તાંત સરોજો કાલ ॥ રીશે ભમર ચડાવી ણિ ॥ અતી
 રાતડો વીકરાલ ॥ ૧૪ ॥ પોપટ પદમની સમનજાં ॥
 નર્ધ પગે નમાવ્યું શીશ ॥ ૧૫ ॥ જેમ કુશલ છે આપણે ॥ ૧૬
 ડોહદે માંથી રીશ ॥ ૧૭ ॥ કેહે પોપટ અવને નથી ॥ ૧૮
 કનો મન ભમ ॥ તાહારા પુન્ય પ્રતાપથી ॥ ૧૯ ॥ ચરે રા
 જ્યો ધરમ ॥ ૨૦ ॥ પરણાં મકરીને પદમની ॥ ૨૧ ॥ જોલી

પતીની શ્રાથ ॥ વીરી રાજન નંદની ॥ તે દીઠી નમણે
 હાથ ॥ પા ॥ રાજની રાલ અદકી હતી ॥ તે મારે ડુંઘત
 ॥ રાલ રાજની ગંધડલલાં ॥ ત્તડકો થઈને ઊઘોતર
 ત ॥ ૬ ॥ નવજાએ નવનલ પીએ ॥ નહીં નીદાનો લા
 ગ ॥ એકે વાત ઊકલે નહીં ॥ ને પડે હૃદય માંડાધ ॥
 ॥ ૭ ॥ તે ટાલો નહીં ટલ્યો ॥ પડ્યો ડાઘ ને મવાત ॥ ને મ
 અક્ષર છંદીતણા ॥ ને મજી જુને મલાત ॥ ॥
 થો પાઈ ॥ ॥ કેહે છે શુકનામીને શીશ ॥ તને
 રાએ હૃદયી રીશ ॥ સમઝો મનમાં આણી પેર ॥ નથી
 જાપણ લાગું તમ ઘેર ॥ ૧ ॥ તે વાતે પ્રત્યગના કઈ ॥ દે
 ઊંચાથા શતવાથા ઘેર ॥ પ્રથમ વાત વીતી તે માંડીને
 કહી ॥ વીશતારીને કહી તે રાહી ॥ ૨ ॥ ઈશ્વરે રાજ્યું
 છે આપ ॥ નુહું જોલે તેને જે શી પાપ ॥ સમન્નવ્યો વ-
 ન્નર જહુરીત ॥ કેહે પાણનેડી જહુ પ્રીત ॥ ૩ ॥ ન્નર
 થઈ આવ્યો તે નનકથઓ ॥ પશાલી આપી મંદીર ગ
 ણો ॥ કહી જે હેન મુજ આણી વાહાલ ॥ આપી વીરી-
 આપી શાલ ॥ ૪ ॥ તે વાતનો સુરજ શાજીઓ ॥ સતી
 નો ધરમ રામે રાજીઓ ॥ સાધી વાત કહું તમ સાથ ॥
 જો હોતો રાજની માં ધાલું હાથ ॥ ૫ ॥ પદમની પોપટે
 હાં જહુલે ॥ તેણે તો નવ મુકયો જે દરા ને મને મને-

નણવાતો કરે ॥ તેમ તેમ રોશ ઘણે રોધે ॥ ૬ ॥ રાજને-
 મારે કે હું મરે ॥ તારે દુઃખ દેદે કે મધરે ॥ રાજને મારે
 તો કોપે રાજે ॥ પરધાન પણું તો મારે ન્ન રાજે ॥ ૭ ॥ હ
 લવે હલવે વેર લેઈ શું ॥ રાજને ઘણું દુઃખ દેઈ શું ॥ રાજે
 લી મનમાં રાજ્યો ક્રોધ ॥ માને નહીં કોઈનો પ્રતીજોધ
 ॥ ૮ ॥ મુરજ પોપટ ગુણાદી ન શું ટા ॥ શું મુજે જોલે છે મું
 ટા ॥ મુજને કાઢી મુક્યો ને દન ॥ તે દાડે ને વરત્યું મન ॥
 ૯ ॥ રાકાને શાંત લી તાદ્રારી ક્ષાત ॥ આપી કુંડલને આ
 વોરાત ॥ કામ ન દલરી ને ની દેહ ॥ દષ્ટે પડી કેમ મુકે રાજે
 હ ॥ ૧૦ ॥ તારા જાપની વાતો ઘણી ॥ તે તો મુજને કેહે-
 વાતણી ॥ મુરજ રાણી રાજે ઝીલ્યો રાજે ॥ તેના ગુણ મુ
 જ આગલ ગાજે ॥ ૧૧ ॥ રાજસ્ત્રી ચરિત્ર વજાણી ત-
 મો ॥ તેડા પણ કેમ માનું રાજો ॥ હું રાજસ્ત્રી ચરિત્ર લ
 ણો છું ઘણું ॥ ન્નણું થેહેન ચતુરાઈ તણું ॥ ૧૨ ॥ કોઈ કા
 હી થઈ કુડી નવ થા રાજે ॥ શુરી થઈ ને જોલે કા રાજે ॥ શાંમ પ્ર
 તી જાઝાઝી કરે ॥ દેહ જાધો રાજની માંધરે ॥ ૧૩ ॥ વલી
 દુજણી થઈ ને રોજે ॥ રાજે લેલ વપોતાનો જો રાજે ॥ કોઈ
 લાજ કરે બીપા રાજે ॥ તે આપ નુહી નવ થા રાજે ॥ ત્ના મની
 નેહ માને ભરથાર ॥ ગુણ વળ રાજે નામ ગુમાર ॥ ૧૪ ॥
 ॥ ૧૫ ॥ દોહોરો ॥ ॥ પ્રતીજા માનું નહીં ॥ ને ને જો

લેતે જોલા નેમલી લોઢાળિ પરે ॥ પટો લે પડી ગાંઠા પા ॥
 નેમ અક્ષર છઠી તણા નેમ જીજું નેમ ભાંત ॥ અને કળિ પા
 અતંમે કરો ॥ નેમ પથરળિ પર નીરા ॥ રાસંદેહુર લે નહી મા
 હેરો ॥ હુંદ્રે કરી રાજુંધીર ॥ અપાંણી એ મગન હીથિડા -
 શોમણા જાલ શો કાષ્ટાંડા ॥ ઈશ્વર આંણ માનું નહી ॥ પ
 ડીહુ ઈડે નેમ ગાંઠા ॥ પડી ભાંત ફીટે નહી ॥ અસ્ત્રીથિ
 રિત્રનાઠાઠાજ ॥ છોડી પણ છુટે નહી ॥ એમ પડી હુદે
 મા આંટ ॥ ॥ થોપાઈ ॥ ॥ અશતરીના
 શામવશાણીની પ્રીત ॥ ડુંતલ શાયુંલંગની રીત ॥ અરમા
 ઈનું હેત ગુણુડાની પ્રીત ॥ દુઃખ માં દુઃખ તેવધેનીત ॥ પામ
 દપાન ડાહુકાગ પવીત્ર ॥ વશી અર અમૃતરાત્રનીત્ર ॥
 સ્વદેહુ અલગ પાલગ પુત્ર ॥ ઈછે સ્વરગ પાંમેળિ પાશોલુ
 ત ॥ રાંશોની શાલંલીક્ષકુકુશોભોળ ॥ નાગરનેહુતતી
 નોન્નેગ ॥ ન્નરનીન્નત લંપટનોડોલ ॥ અસ્ત્રીનાશમક્રો
 ગટનાજોલગાડા ॥ મુતમલણાન પુંસકનુંનુર ॥ વેરીવીશાવા
 ડાંગનોકુર ॥ વીપ્રહીમતકણાજીકુલકૂપાગરાધોઝારો
 લીક્ષકુલુપાજ ॥ નિર્લોલીનારીનાતરાંનું પુન ॥ નેગીનું
 ગાણુંનાપીકુંનું મુંન ॥ કચીશાથોભોલોનનભાંટ ॥ વાસં
 દવેશાનેવંગઠાઠાપા ॥ યુગલશાથોનેંથોરનુંથીત ॥ અ
 સુર આચારી રજજુતશુંપ્રીત ॥ અટલાંવાનાંમંત્રેનેહુ

૥ મુરજ મહીપતી કહીયે તે હું ૥ ૬ ૥ શુકદેહે એ શાચું કું
 ૥ લક્ષણનેતાં માં મેલું ૥ હું નહી કું પક્ષીની નત ૥ મા
 હારી શાચી માં નોવાતા ૥ ૭ ૥ અધી કરાન નો શોવી શવા
 ૥ ૮ ૥ કુંડલ લજે હૈં કાં શાચ ૥ ૯ ૥ ચોપાંઈ ૥ ૧૦ ૥
 સરવસર જું નથી તાં હાં કો એ ૥ કું પટંતરો તે તું ને એ ૥ એક
 શંખ નદી માં પડો ૥ જીને દક્ષણ વંત શીવ ચિહો ૥ ૧૧ ૥ એક
 છીપ શંખ લાસં મતુલ્ય ૥ જીભ માં મોતી અમુલ્ય ૥ એક
 પથર દેવલ પુન્ન એ ૥ જીને પરીચાટ શલાથા એ ૥ ૧૨ ૥ એ
 કકવી પાંજડત્તણ ૥ જીને ગુણ હરીના ગણ ૥ એક મણી ક
 રોડે કામ ૥ જીને મણીં દોડે દાંમ ૥ ૧૩ ૥ એક નારી હો એ શં
 ખણી ૥ જીભ પદમની નેં ચીયાં મણી ૥ એક ચુત યડી કલ
 તરે ૥ જીને પુત્ર કુલ શંખાર ૥ ૧૪ ૥ એક વીમ તે જેતી કરે ૥ જી
 ને ચાર વેદ એ ચરે ૥ એક કાષ્ટ તણાં ઈંધણાં ૥ જીને જાલ
 નથંદન તણાં ૥ ૧૫ ૥ એક નીર સરોવર તીર ૥ જીનું ગંગાડે
 શંનીર ૥ એક જંધુ દુર જલ દવાલ ૥ જીને તે જશે સુજ
 પાલ ૥ ૧૬ ૥ એક શુભ શવાઈ એ શેર ૥ જીનું જેશે મોંધું મેર
 ૥ એક તલ ધાંણી એ પીલા એ ૥ જીને શીવ શાંભી પુન્ન
 એ ૥ ૧૭ ૥ એક કાહાવો કર કુંડે હેવા એ ૥ જીને નમણેનો
 નંનથા એ ૥ એક અગ્ની પર હોમ હોમા એ ૥ જીને ઠામ
 નુઠાંનો ન એ ૥ ૧૮ ૥ એક ધોરી તે હલ નેં હલે ૥ જીને રા

નદરજારેરેહે ॥ એક નેવાં હાંણતણો વેપાર ॥ જીન્નેશીરખી
 પાડેભાર ॥ ૧૭ ॥ એક તોનાગરવેલનું પાન ॥ જીનું તોનર
 ચગડેરાન ॥ એક તો અમરતકુલશીફાર ॥ જીન્નેજલજો
 લનો હાર ॥ ૧૮ ॥ એક નારીસ્વામીશું મલી ॥ જીન્નેજનર
 જીન્નેશુંહલી ॥ એક ઘેરઘેર લીજેન્નેડલાં ॥ જીન્નેલેએ
 ઘણાં ઘોડલાં ॥ ૧૯ ॥ એક નેગાંમપોતાનું નએ ॥ જીન્નેરા
 એમધવીપંતીયાએ ॥ એક તુંજીન્નેગીલીસાકરે ॥ જીન્ને
 નંમરાજદરજારેરેશીએ ॥ ૨૦ ॥ એક લોહુશોરપઈશોચણું
 ॥ જીનું અમુલજશમશેરતણું ॥ એક વસ્તુદોકડેગજ
 ॥ જીન્નેવસ્તુ અમુલજ ધન ॥ ૨૧ ॥ એક કુશકાકેરંધાં
 ના ॥ જીનું સ્વાદીષ્ટરંધું અંન ॥ એક નનપરમારથકરે ॥
 જીન્નેમાણલોકોના હરે ॥ ૨૨ ॥ એક એકાદશવ્રત અપે
 શીજ ॥ જીન્ને ઘેરઘેર માંગેલીજા ॥ એક હુસ્તીગિપરથ
 દે ॥ જીન્નેઅણચણપાએડવડે ॥ ૨૩ ॥ એક શાહાશત
 રનવીનીતેતણે ॥ જીન્નેતુલોપેહેલોસ્વરતણો ॥ એક
 વાકોહોતોકહું અનેક ॥ નેન્નેમનમાંકરીવીવેડ ॥ ૨૪ ॥ ના
 મએક પણચુણું ઘણા ॥ એક રાએજીરનકતણા ॥
 ॥ ૨૫ ॥ ॥ દોંદોરો ॥ ॥ કેહેપરધાંનતુંશુંકરે ॥ એ
 તલમાંનહીંતેલ ॥ માદારંમનમાનેનહી ॥ તુંમીથ્યાલવા
 રીમેલ ॥ ૨૬ ॥ ॥ રૂપીપોતે ॥ ॥ પદમની ॥ ॥ તેગઈપોતાનેપીહેર

૫અનેકદીવસએમવહીગઆપાપણકોઈનન્નેણેપેર
 ૫શારાન્નતોતોલવાઈગઓ ૫ચઠ્ઠરતણેમનવેરા
 ૫હરદેવૈરનયાપીળી ૫રાખ્યુદ્દયામાંઝેદેરા ૫ડાઅને
 ૫ઠ્ઠવરશએમવહીગયું ૫થળીરાએનેનંદા ૫સુનના
 ૫દેએણેપરંદરી ૫થિતુરાંથિતુરસુનંણ ૫પરશમર
 ૫ઘણુંપ્રીછવો ૫વૈલોચનપરધાન ૫હેતદેખાકેઅતીઘણું
 ૫દેલરીસલામાંમાં ૫પાતેણેતોમાન્યુંનહીં ૫તેડી
 ૫નહીંધેરનાર ૫અનેકદીવસનંદરાએઠા ૫કીધીમનવીયા
 ૫રાડાસએપરધાનજેનીશરા ૫રમયાશુભશીકારા ૫શે
 ૫નશાયેંકોઈનહી ૫પરધાનરાજુંમાર ૫ડારમીશી
 ૫કારપાછાકેરા ૫નયનાંવતીશુભગાંમાતાંહાંનેનકન
 ૫લશાવેહેવારીઓ ૫આવ્યાતેણેઠાંમ ૫દાતેશશરોપ
 ૫રધાંનજો ૫આવીલાગીપાએ ૫આદરલાવઅદકીક
 ૫રાં ૫જહુવિધીએદઈમાંન ૫જાધનગાંમધનગોં
 ૫દઈ ૫ધનઆનનોદીશ ૫ધનરાએપ્રધાનપધારીઆ
 ૫પ્રસંનથયોમુનનેઈશ ૫પગાઢાલ્યોપાટકનકતણો
 ૫વેરાંપુષ્પથીપશા ૫કુંકુમછાંટાદેવડાધીઆ ૫રંગનો
 ૫હોલઅવાશ ૫પશાતરીઆંતોરૂણજાંધીઆ ૫મોતીએ
 ૫પુરાવ્યાથીકા ૫ધુધેળિમરધોવડારીઆ ૫અનવાલા
 ૫જહુગોજા ૫પશાથંદનકરીઅનગન્ન ૫મદનકઈશ

રીરગાનાહાવાકારણમુક્યુંનીર ॥ કુલેલચંગેશારીઆં
 ॥ ઊત્તમગંગોદકનીર ॥ ૧૩ ॥ ત્માવતાંલોનનકરાવીઆં
 ॥ પીવીધમેવાપકવાન ॥ મુજવાશલવીંગએલથી ॥ ખી
 ॥ ડલેજાશોઠપાંન ॥ ૧૪ ॥ લોનનકરીનેંઊઠીઆ ॥ ઢા-
 ॥ લોઢોનીઓએકાંત ॥ આણ્યાપાશાશોગઠાં ॥ ત્માગવા
 ॥ મનનીત્માંત ॥ ૧૫ ॥ વેહેવાનીઓકરેઆકરી ॥ દીપકઅ
 ॥ સ્ત્રીનેંદ્વાથ ॥ રાન્નપરધાનતાંહાંજહુછે ॥ અન્યનહીડો
 ॥ સાથ ॥ ૧૬ ॥ વાતકાહુડીરનવાતણી ॥ વિપરીતવાતવી-
 ॥ ચાર ॥ ચારવીનારમયુંકશું ॥ બેનોશોવેહેવાસ્મા ૧૭ ॥ રા
 ॥ અપરધાનલીલુંથજા ॥ નેવાશરખીવાત ॥ એકમેરેપ
 ॥ દમની ॥ બેડેતેહેનોતાત ॥ ૧૮ ॥ ચારેપાસથતુરછે ॥ ને
 ॥ વાશરખીવાત ॥ લાગીઝડપાશાતણી ॥ શાહુધરેમન-
 ॥ માંવાદ ॥ ૧૯ ॥ પેહેલીવાતશશરોડેહે ॥ ત્માગવામ
 ॥ નનોભેદ ॥ હવેપોજારપઠેનેહના ॥ કેહેતેશતશાથી
 ॥ હોએ ॥ ૨૦ ॥ નપડેન્નુઘેન્નંણવો ॥ તેનોબેદનકરશોહો
 ॥ એ ॥ એમકહીનેંઢાલીઆ ॥ અન્યોઅન્યપાસાએ ॥
 ॥ વંથપ્રાંઈશ્વરઆણીઆ ॥ સત્યસાક્ષીકેહેવાએ ॥ ૨૧ ॥
 ॥ ગંગોદકનીરમલનશું ॥ સદાપવિત્રનેસાર ॥ તેવુંકુલન
 ॥ હોઅમાહેશં ॥ તોપડપાશાપ્રોજારસાર ॥ ॥ રાન્ન
 ॥ ઊવાથ ॥ ॥ હરાગઓશરોચરવીબે ॥ દીહુંઅમલ

સારા પીઠાવીના પાછી વલ્યો તાતો પડપાશા પોજાર
 તાપા તાપદમની ઊવાચી તાશીંદુ મુછલો
 રંગમણી તાડર પીઠન સની નાર તાઠવગએ પરહાથન
 શી તાતો પડપાશા પોજાર તાપા તાથો પાઠી તા
 પડા પોજારને હરજાં નાંત્રણ તાપર ઢીનાં જ્યા શરવે તે ઢા
 રાજે રાપડા તે દેનાં પોજાર તાવે હેવારી જાનેં હાથે ચડા
 તેના તરત પોજાર ન પડા તાપાઠા લારાએ નેત્રીઠ નાર તા
 જહુવી ધથી પદપા પોજાર તાથો થીવાર નાં જ્યા પરધાન તા
 ન પડા પોજાર ઊતરી ઊંમાન તાશા હુશી પડા માંહો માંદે
 સાથ તાપર સ્પરે તાલી દઈ હાથ તાતાહારે ચઠ્ઠર વાંણી
 જોલીઓ તામનતણો પડદો જોલીઓ તાડા જીઠવાર
 નાં જોડા પડે તામાહારે મનજ ચિરત એડે તાએક વાર પા
 ઘડે જાવે શોએ તાતે સારું નવમાનેં કોએ તાજા તાહારે
 શશરો જોલ્યો વાંણ તાસાંતલો સરવે ચતુર સુન્નણ તા
 શામોઈ સ્વર પુરે શાજે તાનાં જોવાર હુન્નરો લાજે તાપા
 જિનાં તેલ ટાઢાંકરે તાદુઃજ પડે માંણશનેં તેહરે તાએમક
 હીહુશાશાય માં તાલીધા પાશાશશરે હાથ માં તાદુ તા
 તાદોહરો તાશીઠ ઊવાચી તાજાંજે જાંજ
 નજીતરે તાડેલાં કંદલી શાર તાખરાશવાશ છોડે નહી તા
 તોપડપાશા પોજાર તાતારાન જીવાચી તા

महापरशूदन्मणी देवनी ॥ गङ्गोपुनन डववाते जार ॥
 घरशानपणपरशाननही ॥ तो पडपाशा पोजार ॥
 परधान णिवाथि ॥ ॥ शाभाशेने शांथिरी ॥ स्रष्टेजी
 ने पेहेली डोपेरी नही ॥ तो पडपाशा पोजार ॥
 पद्मनी णिवाथि ॥ ॥ तेळनशहेतांन एो ॥ शुरो
 नशेहे मार ॥ कुवथिनसतीशेहे नही ॥ तो पडपाशा पो-
 जार ॥ ॥ थोपाठी ॥ ॥ शशरोरान्नत्रीळ
 नार ॥ त्रएन्नएतएा पडा पोजार ॥ नपडा परधानना-
 जंजोथ्यओ ॥ क्षणुं येऊरहीनें जोजन डहो ॥ त्रीळ वार
 पडा पोजार ॥ तो हुंवातमानुं नीरधार ॥ ॥ दोहरी ॥
 ॥ ॥ शोठ णिवाथि ॥ ॥ सीताशमी नही शुंदरी ॥
 दीघाघरमवीथार ॥ शोनेशाभजडे नही ॥ तो पडपाशा
 पोजार ॥ ॥ रान्न णिवाथि ॥ अमरतपीरशुंथा
 लमां ॥ अपेंडरवाआहार ॥ दीहुंपणुं थोजुं नही ॥ तो
 पडपाशा पोजार ॥ ॥ पद्मनी णिवाथि ॥ ॥
 र्धस्वरजेलीशरचनी ॥ नोधारानो आधार ॥ सतराजे
 सतीतणुं ॥ तो पडपाशा पोजार ॥ ॥ परधान णि
 वाथि ॥ ॥ मीनी आगल पंजरहे ॥ अग्नी आगल
 घातसार ॥ लुप्या आगल लोबनरेहे ॥ तो पडपाशा-
 पोजार ॥ ॥ थोपाठी ॥ ॥ पडाजारहुंजांनए

त्रए ॥ वळरवात शंललावे डरए ॥ वेदवथेन डेहे वामे
 थार ॥ तो ते वाते मानुनी रंधार ॥ पाशशरी हरजो तत क्ष
 एलीध ॥ नांज्या दाव डरीने शीध ॥ राजुं शतने देवत-
 णुं ॥ त्रए ते मनमां हरजां धणुं ॥ रा ॥ ॥ दोहरी ॥ ॥
 शोडणी वाथ ॥ ॥ शते जंधी मेदनी ॥ शते जंधो
 संसार ॥ नेशत होजे आदी वरी ॥ तो पड पाशा पोजा
 रा ॥ ॥ रान्नि वाथ ॥ ॥ रतन अमुल डशो-
 ला घणी ॥ लोलेंग जो ते दार ॥ दीहुं पला वीधुं नही ॥ तो
 पड पाशा पोजार ॥ ॥ पदमनी वाथ ॥ ॥
 शत थुडे नेशा घेवी ॥ तो धरानळी लेलार ॥ ते गुण-
 होजे मुनमां ॥ तो पड पाशा पोजार ॥ ॥ वळर
 वाथ ॥ ॥ आशेण आगल आरशी रहे ॥ ठंडु
 आगल अंध डार ॥ अर आगल नुवती रहे ॥ तो पड
 पाशा पोजार ॥ ॥ थो पाठी ॥ ॥ पडा जार
 एत्र एत ए ॥ न पडा परधान नांजा घणा ॥ वळर अप
 मान थजो जहुं पैर ॥ ते एराजुं हृदया मांजे रा ॥ ठरी घा
 त रेशाही ॥ पंथ मांलुं डेहे शहु ॥ मनमांजे दपां मेछे
 जहु ॥ पंथ मांलुं डेहे जंश ॥ जाडी शरवेनु हुं ताहुं श
 ॥ रा ॥ पंथ डेहे ते न वडरे ॥ ते सुक्रीत पोतानुं हुरे ॥ अडे
 वार शहु नांजो आप ॥ डरी जो लेते नेशीर पाप ॥ उ ॥

પંચવારથી પાછો નએ ॥ તે કહી વાર કુડો કેહેવાએ ॥ એ
 વાંવાએ કશુણી કરણાં ॥ હરજા પેલાં નંણે નણા ॥ ૪૧ ॥
 દોહરો ॥ ॥ શોઢ ધિવાથિ ॥ ॥ અહુલ્યા તારને
 કુપદી ॥ સતી સીતાને મંદોદરી સાર ॥ તે બુંકુલ હોએ માહે રે
 ॥ તો પડ પાશાં પોજાર ॥ ॥ રાન્ન ધિવાથિ ॥ ॥
 અમરત પીને ધિપનો શોભાતણો નહી પાર ॥ તે દુને અડવા
 લાલચિ કરી ॥ તો પડ પાશાં પોજાર ॥ ॥ પરધાન ધિવાથિ
 ॥ ॥ અહી મુજ આભીત નવરહે ॥ સ્તોર આગલ ભંડાર
 ॥ ડાની આગલ ડામની રેહે ॥ તો પડ પાશાં પોજાર ॥ ॥
 થોપાઈ ॥ ॥ પ્રધાન કષ્ઠ અજી પેરા ॥ તેણે હૃદય
 માં રાખ્યું ॥ ઝેર ॥ ઠશી ઘાત હૃદયે સહી ॥ નારી વેર સેહે વા
 એ નહીં ॥ ૧ ॥ કોઈને મુજે નવ કેહેવાએ ॥ પદંતરે પારજી-
 નએ ॥ હસને રમતે વીતી રાત ॥ પોહો દ્રારો ને થઓ પ્ર-
 લાત ॥ ૨ ॥ પ્રધાન નું નવ માન્યું થીત ॥ અસ્થિ ધીને થાલ્યા
 થીત ॥ વીનતાને કરો વાજ દો ॥ ડાઝ્યા માં રાખ્યો ડાએ દો
 ॥ ૩ ॥ એમ કહી થાલ્યો પરધાન ॥ સતી વચન નવ શું
 કાન ॥ મદુરાં ન કવન માં નએ ॥ નથી જીને કોઈ શાયે-
 શા હાએ ॥ ૪ ॥ સુંદર વાવને શીતલ નીર ॥ ઝાડ ચંપાણું
 તેને તીર ॥ નઈ ધિતરી આતે હેની છાંએ ॥ રાન્ન નલ પી
 ચા પેઠો તે માંહે ॥ ૫ ॥ પીધું નીરને શાતા થઈ ॥ લખ્યો દો-

વ્યોજાહારાપછેરાન્નગઓતેઠારાવાંચ્યાઅક્ષરંચે
 લ્યોચીતાાકોપકરીનેંલજ્યુંકવીતાાાદોહરોાા
 ઘેરજેઠાંમોતીનવહોરીએાનેપરમાંગેકરીએજહુપેહેર
 ાતેકજુલનેજોરીકરેાનેગરનેન્નએઘેરાાશો
 પાછીાાએહેવુંકહીજાહેરઆવીઓાખાર૩
 દેમાંઅધીકલાવીઓાવલીરાએલજ્યોએકમરમા
 રાજવાશામાકેરીશરંમાાદોહરોાાની
 ચીદૃષ્ટતેનવકરેાનેમોહોરોકેહેવાએાશોલાંઘણને
 શીંહકરેાતોહેતરણનવજાએાાશોપાછીાા
 વલીપરધાનેંવાંચીગિંાઅદકુંવેરદીલમશિંચીગિંાવલી
 લાજ્યુંદીલઆંણીદુઃખાનેમુનનેબિપન્નવેશુખાા
 દોહરોાાહેતશુંવીખનાંપીછએાકોઈઅમ
 રતનાખાએાપેટેપાલીનમારીએાવેલાતેવીરદશ
 એાવાાતેવાંચીઅન્નલજેાછેલોઅક્ષદઅંકા
 આપેડાહાપણશુંકરીાપરનોકાઢોવંકાશાડાહાપણ
 મનમાંનવગણેાનેમાંમડોફોએવાંકાામુરખતોમા
 નેનહીામાનેચતુરશુન્નણાડાાસ્તગગિંતેનુંશર
 વેગગિંાએમખોલેવેદપુરાંણાસતઅંધારેમેઘનીા
 સતેદીવાકરશુરાાતેશતનેણેમુઠીગિંાતેનેંહલ્યાપુર
 ાજાારાજીખીતપટંતરેાતેવાશિવેહેવારાતેહેનોપ

ડહોલાંગીઓ ॥ અમે મલજ્યું તે ઘાર ॥ ૫ ॥ તે વલ્લરે વંધી
 ઊં ॥ લખીઓં છેલો ભેદ ॥ અન્ન જાપડું શું કરે ॥ અંશે
 હુશું રાજે ભેદ ॥ ૬ ॥ શતશીલ ડાહ્યા પણ ગળિં ॥ ગળિં મમ
 તાની નનાંમ ॥ સસ્યે પાણી વેહે તું ગળિં ॥ અન્ન હારે પ્રગટોડાંમ
 ॥ ડાના તન્ન તનો લ્હા અ નહી ॥ ગોત્ર નહી ગુણ ગ્નાં ન ॥ ૭ ॥
 અન્ને પ્રભનો લખ નહી ॥ અન્ન હારે પ્રગટોડાંમ ॥ ૮ ॥ અ
 લખાંમણી આખી મેદની ॥ અલખાંમણી શ્રી પતી શ્યા
 મ ॥ અલખાંમણી આપ આતમા ॥ અન્ન હારે પ્રગટોડાંમ
 ॥ ૯ ॥ શુજ નહી શુતાં શેહે નહી ॥ શુજ નહી આઠે અંમ ॥ અ
 લલો નનની દા નહી ॥ અન્ને પ્રગટોડાંમ ॥ ૧૦ ॥ ગમે નહી
 ઘર મેડીઓ ॥ ગમે નહી ઘર હલ ધામ ॥ ગમે નહી વાત
 વીદી આતણી ॥ અન્ને પ્રગટોડાંમ ॥ ૧૧ ॥ ॥ થો-
 પાઈ ॥ ॥ અંહેવાં લખ્યાં પરધાનેં વરત ॥ તેરા અન્ને
 વાંચ્યું તરત ॥ કોઈ કોઈનેં મુખે નવડેહે ॥ લખી પરંતરે છાં
 નોરેહે ॥ ૧૨ ॥ રાન્ન કેહે લખું અંકવાર ॥ અંને મુરખ મુકે અ
 હંકાર ॥ ॥ ૧૩ ॥ દોહરો ॥ ॥ કમલ નલ માંની
 તેરેહે ॥ નીમ જનાં ભેદે નીરા ॥ કામ ન ભેદે તેહને ॥ નેહે
 નું શુધ શરીર ॥ ૧૪ ॥ ભલ ને બીગટ અડે નહી ॥ શોને ન
 હી અડે શાંમ ॥ ગુણ ને અવગુણ નવ અડે ॥ ગાંનાની ને ન-
 વ અડે કાંમ ॥ ૧૫ ॥ નારીને અગળી નવં અડે ॥ ૧૬ ॥ દુર દેન

હીરાંમ ॥ લોલને લાલ અડે નહી ॥ નવખાનીને અડે કામ
 ॥ ઊંઘાલમને ક્રમ અડે નહી ॥ શંતીધીને નવ અડે દુઃખ ॥ ને
 ગને ભોગ અડે નહી ॥ રોગીને નવ અડે શુખ ॥ જાજ અરિણ
 નેંતી મર નવ અડે ॥ શીંહને નવ અડે સ્વાપ ॥ તેમ શીંહને શી
 ખાલ અડે નહી ॥ પરીભ્રમને નવ અડે પાપ ॥ પાપ વેદને ભે
 દ અડે નહી ॥ ખલને નવ અડે શત ॥ શાધિને નુઠ અડે નહી
 ॥ ને પરમેશ્વર રાજે પત ॥ ડાઘ અગની ખાલે શરવેને ॥ પ-
 ણુઠ વખાલ્યો નવ અડે ॥ કામ અડી તે શરવેને ॥ પાણજાની
 નવ અડી તાજે ॥ ગાવા હાલાં પાજડ અન્નાણને ॥ હરીબનને
 વાહાલા રાંમ ॥ શતને વાહાલો ધરમ છે ॥ તેમ કામની વાહા
 લો કાંમ ॥ ॥ થોપાઈ ॥ ॥ રાજે લાજી આ
 યોજારણે ॥ પતીત પરધાન તણે કારણે ॥ તાહરે પ્રધાને
 લગ્યો એક ન જોલ ॥ ઘિતાર વારા ન્હોતો લ ॥ ॥
 દોહરો ॥ ॥ ળંમી આઈ શનવ અડી તીઓ ॥ અડી ત્યો
 નહી શીરાંમ ॥ ભ્રમાદી કડી ત્યો નહી ॥ અંદુ અન્ન ત છે કાં
 મ ॥ ॥ અડી ત્યો નહી મહા મુનીવરે ॥ નવ અડી ત્યો રવીચંદ્ર
 ॥ અડી ત્યો નહી વ્યાસ વર્ધી ક્ષણે ॥ અડી ત્યો નહી અંક ઈશ્વર
 ॥ અડી ત્યો નહી પાંચ પાંડવે ॥ અડી ત્યો નહી રાવણ રાજે ॥ અડી
 ત્યો નહી નેરાવરે ॥ કાંમ અન્ન ત કે હેવાજે ॥ ॥ અડી ત્યો ન
 હી કો દેવતા ॥ અડી ત્યો નહી કોઈ લોક ॥ અડી ત્યો કોઈ કે હે ન

કામને ॥ તેતો નળણવો ફીકા ॥ ૪ ॥ લણણું ગણવું કવીચા
 તુરી ॥ શાધવીવાત છે શોહેલ ॥ કાંમદહન મનવશ કરણ
 ॥ ગગન થઈણ મુશકેલ ॥ પા ॥ મુરજઝીત્યો કેહે કાંમને ॥
 માને તેહેનાં પાપ ॥ શહુને હર દેલે દીરહો ॥ કામ અઘત
 કેહેવાએ ॥ દા ॥ કોઈ કાહો થઈને જોલશે ॥ રાજી પોતાનો
 લાર ॥ તેહેને લેને સોલજી ॥ મુરજનો શરદાર ॥ ગા ॥ પંથ
 કરણ પ્રસેં અનની ॥ ચીતલંગ થઓનેન ॥ ઘી ઘી જે હુ થવા
 એનહી ॥ તો કાંમનહી મેહેલ ચેહેન ॥ ગા ॥ કાંહાં નારી
 કાંહાં નરપશું ॥ વરધેનેને જાલ ॥ કાંહાં મુરજ કાંહાં પં
 ડીતા ॥ કામતણી વશકાલ ॥ જા ॥ મરન દાથી માનરેહે ॥
 અશાં નરથકે આપ ॥ એકાંતે આંરાધનરેહે ॥ તેની વેદ
 પુરાણે આપ ॥ ૧ ॥ કાંહાં મંદી દરી કાંહાં દુપદી ॥ અહ
 લ્યા સીતા સરીર ॥ શાંજું આપ ઈશ્વરે ॥ પણ કામને વ
 શાનીર ॥ ૧ ॥ નીર દોશ શરજો શાધવી ॥ શાંત ચદાનો
 કરનાર ॥ કામ અર્થેને ડયાવી મને ॥ પુછી લેને પાર ॥
 ॥ ૧ ॥ પારા શર પંડીત ઘણો ॥ નવજંડ માં છે નામ ॥
 માગી મછગંધા કામની ॥ તે શું વરતે કાંમ ॥ ૧ ॥ ઈન્
 શરજો અધીપતી ॥ ઈન્દ્રાશન શુજધાંમ ॥ ગીત મના
 રી શુરંમ્યો ॥ તે કરતાં તુલકાંમ ॥ ૧ ॥ થતુર થંસ શરી
 ખડો ॥ નેહેને રોહીણી સરીજીનાર ॥ તેણે લેસ પંતી

નારીભોલવી તતે કુરતાં તુનકાંભ ૥૧૫૥ કેહેતાં પાર
 નપાંમીએ ૥શીદમકાંશી પાપ ૥શુકોને મનશીધાં
 છે ૥તેભંભે આપો આપ ૥૧૬૥ હવે અશ્વર રાજેલજો
 પડાહાથઈને આપ ૥મનશીશીધાં માનુંહમો ૥તોજ
 હાહ્યાદીક પાપ ૥૧૭૥ ૥થોપાછી ૥
 જેઘાજેકુંભણ સ્થાનકઠરી ૥હેતપ્રીતશુંવાતોકરી ૥
 વીશારી મુકીતેવાત ૥એહુંવધારો મનસાક્ષાત ૥૧૮૥
 બિણકાલ અતી અગન્નજાલ ૥જરાયઆમધ્યાન
 જાલ ૥પ્રધાન જોલે મુકપુંશીશ ૥શુતોરાજતેણેદી
 શગારાલનનીઆથઈભહરે ૥વઠરવીચારકરેતાહ
 રે ૥નેહનાહઈકામાંછેકાગ ૥આવ્યો ક્યાંકાંપામીશું
 લાગ ૥૩૦૥ અરથી દોશ મનમાંકેમગણે ૥નેગીભોગી
 નેકેમજને ૥અર્પકેયોપારોનેએ ૥મનસાપત્તર
 મલેનહીકોએ ૥૧૧૥ કાહાડી પાલી રાજી તલે ૥વા
 હીપાલી રાનેંગલે ૥થઓનર અધરમીઅન્નણામા
 સ્યોરાજ ચતુર શુન્નણ ૥પાંનગણીહ્યાપોતેમં
 નાંમુક્યો અશ્વછોડીનેવન ૥વાલ્યોગંડોભોમીજ
 ણી ૥પાપસંજ્યા મનમાંનવગણી ૥૨૧૥ અંપેજેદોહ
 તોમાલી થીડી ૥દીકુંઅથિરતનનરે અડી ૥મનમાંકે
 થરથર મુઠ્ઠઓ ૥શાંધલીલાતલ્યાંકાંબુડીઓ ૥૩૧૥

નીશાંશમેતન્યોતેઠાંમ ॥ આઘ્યોવન્નરપોતાનેગાંમ ॥
 પરથમ ઘેર રાન્નનેગઝો ॥ પુછીવાતનેસાથોથઝો ॥ ટા
 શુતાકેજેઠાછેરાઝે ॥ ગઝાવાડીકેછેઘરમાંહે ॥ ગઝા
 ઝેકઠાન્નુનવાવલ્યા ॥ પંથદીવશથઝાનથીમલ્યા ॥ ન
 ॥ ૬ ॥ મલાંલોકઝઠારેવરણ ॥ શહુકોનેમનપ્રગલ્ભો
 શોક ॥ આઘ્યોઝઝવનથીરડવડો ॥ વીશવાશમ્નશહુ
 કોનેપડયો ॥ ૧૧ ॥ રાંણીપુત્રેદુઃખજહુધરં ॥ નેકરવુંઘટે
 તેકરં ॥ સ્થિતમાંસ્થિતાવાધીધણી ॥ આશામુકીરા-
 ન્નતણી ॥ ૧૧ ॥ વારનેતાંથઝોઝેકમાશા ॥ મનશા-
 પ્રીધથીમુકીઆશા ॥ ડાંઈકશોકકરોમનતાન ॥ પછે
 પુત્રજેશાડયોરાન ॥ ૧૨ ॥ મોહોરોવન્નરનેનાદાનોરા-
 ઝે ॥ ડારત્તારઝેમથાલ્યોન્નઝે ॥ માલીઆઘ્યોપો-
 તાનેઘેર ॥ નીરંજીતેપાપનીપેર ॥ ૧૩ ॥ શામઝીનેર
 હોહૃદયાશથ ॥ વાતનશોંપીપરનેહાથ ॥ મોટાન્ન
 નીવાતોકેમકરં ॥ શાનેવણજુરેકુંમરં ॥ ૧૪ ॥ ચેલ્યોપો
 પરપોતેમંન ॥ ઝેપાપીઝેમારોરાનંન ॥ શુંકરંનેલુણ
 જાળિં ॥ નહીતોહમણાંકેહેવાન્નજિં ॥ ૧૫ ॥ ઝનેકપાપ-
 જીન્નંછેઘણ ॥ નહીકોઈલુણહરામીતણાં ॥ ઝેનું-
 કરંભોગવશેઝેહ ॥ ઝેવાતનોનહીશંધેહ ॥ ૧૬ ॥ ઝેમ
 કરતાંસંવછરથઝો ॥ તાહારશુધીતોછાનોરહો ॥ ઇ

નો નરેહે થજો પ્રભાત ॥ છાની નરેહે પહીરાત ॥ ૧૭ ॥
 છાનું નવરેહે દેહમાં દુઃખ ॥ છાની નરેહે ને લાગી લુખ ॥
 ॥ છાની નરેહે રજશ્રીની પ્રીત ॥ ઊત્તમ મધ્યમની રજે
 રીત ॥ ૧૮ ॥ છાનું નરેહે ને રજમલ પીરજે ॥ છાનું નરેહે ને
 દાનજ દીરજે ॥ છાની નવરેહે વશાણીની ભ્રત ॥ છાની
 નરેહે લ્હીતરની દાઝ ॥ ૧૯ ॥ છાની નરેહે કીરતી કો
 ઈતણી ॥ છાની નરેહે વીદાત્મણી ॥ ૨૦ ॥ છાનો નરેહે
 ઘાતાઝુઝાર ॥ છાનો નરેહે રાગનો ગાંનાર ॥ છાની ન
 રેહે વતો ને નવી ॥ છાનો નવરેહે કે દેવાઓ કવી ॥ છા
 નો નરેહે કશાળી નેહે ॥ ૨૧ ॥ કેહે પછી લુંઠા તેહા ॥ ૨૨ ॥
 છાનો નરેહે બિઠો મેઘ ॥ છાનો નરેહે દુખીઓ દેહ ॥
 મીની બિદરમાં નરેહે ખીર ॥ છાની નરેહે નપુંસકની ના
 ર ॥ ૨૩ ॥ પારો પડે તેમાં નરેહે દુકડો ॥ છાનો નરેહે જ
 હુથરાનો કુકડો ॥ છાનું નરેહે કોઈનું આપ ॥ છાનું ન
 રેહે હડકાળિં પાપ ॥ ૨૪ ॥ ઘરમનો વાહાલોં ઈચ્છરશ
 હી ॥ મારેં માલીએ દીઠુંતઢી ॥ ૨૫ ॥ ॥ દોહરો
 ॥ ॥ થંપોલઈને થાલીઓ ॥ વળરત્તણે તેઘેરા ॥
 કાંતું અશુરો આવીઓ ॥ એવી કહી જહુપેરા ॥ ૧ ॥
 કસ્યો મહારતેને દંડનો ॥ ૨ ॥ ફરીને રીશ ॥ આનથ
 કીતું શુકરી ॥ તો છે દીસતા હા રંશીશ ॥ ૩ ॥ ॥

થોપાઈ ॥ ધેર આજ્યો માલીવીનતાતણો ॥
 આજ્યો ક્રોધ રૂદે માં ઘણો ॥ પેલી વાત થઈ નેટલી ॥
 તરૂણી આગલ કહી તેટલી ॥ ૧ ॥ અને વચ્ચર પાપી કે
 હેવાજે ॥ મારયો આપણો જોણો રાજે ॥ થંપાળિપ
 રથી મેં લહું ॥ જ્ઞાન મેં તુજ આગલ કહું ॥ ૨ ॥ મા
 લેણ કે હે રાણી પાંશે ભળી ॥ તે વાતની વધામણી
 જાળી ॥ રાજનું લેવડાવું વેર ॥ કે મશાંજું જોવડું ઝેર
 ॥ ૩ ॥ તાહારે માલીજે ઘશીઆ હાથ ॥ મેં રીંદ કરી
 અશતરીથી વાત ॥ રંડવરણના ભરવે ધંન ॥ નાંજ
 રવેલાં ઘણા કરી અંન ॥ ૪ ॥ ડાઝરને મનનાં રહેધી
 ર ॥ જલા પેટ માંનાં રહે જીર ॥ વીનતા પેટ માં નવ
 રેહેવાત ॥ રંડી કે ભુંડી સાક્ષાત ॥ ૫ ॥ માલીની વા
 રીનાં રહી ॥ ચેતા ચારાણી પાંશે ગઈ ॥ કહાં શરવે પે
 હેલાં દ્રુષ્ટાંત ॥ ત્નાગી મનડા કેરી ત્નાંત ॥ ૬ ॥ થંપા
 હે હલ મારયો રાજે ॥ હજી અસ્તી પડાં છે માંજે ॥
 તે માંન્યુ રાણીજે શાશ્વં શુભ ॥ પાંશે તેડાવ્યો તે પુત્ર
 ॥ ૭ ॥ શરવવાત સમન્નવી કહી ॥ નીશાં કુવરને
 પુરી થઈ ॥ અંત શકરણ માં વાપીરીશ ॥ પગની
 આલાનઈ લેદીશીશ ॥ ૮ ॥ તેડો વચ્ચર પાંશે તા
 હાં ॥ કે હેવાત મારી છે કીહાં ॥ રજે વચ્ચર ભુહું અ

ચરે ॥ આલ્યો કાલવણા ખુટે મરે ॥ ૧ ॥ નહી મુહું તુ
 નને આ દીશા ॥ નીચ પાંશી છે દાવું શીશા ॥ પ્રધાન
 તી હાંના મુકરગીઓ ॥ કોટી બીપાએ નવનુ ઠોથી
 ઓ ॥ ૧ ॥ તે હેને શાથે તેડી પલે ॥ ગઓ વૃક્ષ થ
 પાને તલે ॥ ડાટાં હતાં તે કાઢાં અસ્ત ॥ નીકલી શા
 થી શાઘલી વસ્ત ॥ ૧૧ ॥ નગર લોકે દીહું દુષ્ટ ॥ કો
 ટી પ્રકારે પાંમ્યો દુષ્ટ ॥ નાંખ્યા અસ્ત ગંગાને તીર ॥
 ઘેર આલ્યારાએ મનમાં રાખી ધીર ॥ ૧૨ ॥ પ્રધા
 નને જાંધી આણીઓ ॥ પીતા તણો ખુની નંણીઓ
 ॥ ખોલ શાશું બીલી રહી ચાર ॥ મહી પતીને મારો
 શામાર ॥ ૧૩ ॥ બુઠી વાત રજે તું કરે ॥ એમ કાલ
 ખુટે ને મરે ॥ કેહે વજર શુણારાએ નાંખુ ॥ શાશું
 કહું તમ આળસ શુન્ન ॥ ૧૪ ॥ મુનને હુએ લેવા મો
 કલો ॥ મધ્યરાત્રે મોહી લે આલ્યો એકલો ॥ પ્રતી
 હારને કુંડલ દીધ ॥ પ્રવેશ ઘર માહારા માંડીધ ॥
 ॥ ૧૫ ॥ બુવતી શાથે લોનં નમ્યો ॥ વીરી આપી
 રામાશું રમ્યો ॥ કાંમ આંધલો થઓ ને નર ॥ તેમ
 ટેં આલ્યો મુનજાર ॥ ૧૬ ॥ નાસી પોપટ ત્રીને રાએ
 ॥ માહારે મુજે નામું કર નએ ॥ તેતો વેર હુઈ કે ધા
 રીઓ ॥ તાહારો તાતતો મેં મારીઓ ॥ ૧૭ ॥ કામ

વશનારીએણે કરી પાપાપજુધીમેં હૃદિઠે ધરી પામા
 સ્યો મહી પતીમેં નિઃશંકા શાથો અક્ષર એ છે અંકા
 ૥૧૮ ૥ માસ્યો રાત્ર અક્ષી શંગા ૥ એ વાતનો એટલો
 છે અંક ૥૧૯ ૥ ૥ દોહરો ૥ ૥ કેહે કુંવ-
 ર વળ્લરનેં ૥ એહે વોનહી મુન જાપ ૥ પતી નદે જાડો
 મુનનેં ૥ તો જુન કું માક્ર ૥૧ ૥ નર જુધી ધઈ ન
 નહનેં ૥ તેને શાથો હોએ ૥ તો સુજે મંદીર પરવરો
 પુછી નશકેડોએ ૥ ૨ ૥ પોપટ આંણ્યો પાંતરે થકી ૥
 તેનેં હુલાદીધી ચાર ૥ ડોઈની પક્ષરાજી રામાં ૥ કેહે
 ને સત્ય વેહેવાર ૥ ૩ ૥ શુકકેહે મેં પેહેલુંકહું ૥ માન્યું
 નહી પરધાન ૥ શુકહીએ એ મુઠને ૥ હરદે નહી મન
 શાન ૥ ૪ ૥ ૥ થોપાઈ ૥ ૥ કહું સંક્ષેપે
 શુકકેહે વાંણ ૥ નુહું જોલું તો ઈશ્વરની આંણ ૥ અ
 ક્ષી ઊપર રાત્ર એ મન ધરું ૥ ડાહડેઓ પ્રધાનનેં
 તે પણ જશું ૥ ૧ ૥ રાત્ર જુધીકે ને વાકાન ૥ તેતો ન
 ણે શ્રી માહારાત્ર ૥ કુંડલ જે આએ પાંત્રી હાર ૥ મન
 ધ્યરાતેં આચ્યો તે ઠાર ૥ ૨ ૥ કહામેં અધીક પ્રતીજો
 ધાન વચ્ચાણ્યો નંદરાએં ક્રોધ ૥ પદમનીએ કીધી
 જહુ પેર ૥ તલતેં પધાર્યા મહારે ઘેહરા ૥ ૭ ૥ દેજાડો
 પદંતરે ઘણું ૥ તે ગણ્યું મન નંદરાત્ર તણું ૥ રાત્ર શ

તવાદીગલ્યો ॥ પશલીઆપીપાછોવલ્યો ॥ ૪ ॥ નર
 જુધીતેનંનક હોએ ॥ તેમાંજેદનવકરશોકોએ ॥
 ઘેરવલ્લરઆવ્યોતાહેરે ॥ શાયાંદ્રશંતદીઠંતાહેરે
 ॥ ૫ ॥ મેંતાહેરેસમન્નવ્યોમરમ ॥ રાખ્યોઈશ્વરે
 તાહારોઘરમ ॥ એમુરજતણોશોવાંક ॥ દીઠંશાયાં
 અક્ષરઆક ॥ ૬ ॥ માહારેકુંતોકેમકરે ॥ શહુકોનું
 તેનંનહરે ॥ એણેતોમનમાન્યુંજરે ॥ નેહેનુંહુઈડું-
 ડુઃખેંલરે ॥ ૭ ॥ દુરજલપરોણોકોણરાંધેજીર ॥ કાં
 મલીએકોણજીલેશીર ॥ એતોશાયુંજોલ્યાહુમો
 ॥ મનન્રણેતેકરનેતમો ॥ ૮ ॥ એવીવાતપોપટક
 હીરહો ॥ ફેટફેટપરધાનનેશહુકોએકહો ॥ બહુઅ
 ન્યાયતેંકીધોખરો ॥ ૯ ॥ ॥ દોહરો ॥ ॥
 કેહેવલ્લરમેંભારીઓ ॥ પોપટનેંબહુમાર ॥ તેમા
 ટેમુનનેભરાવવા ॥ રાખેછેબહુખાર ॥ ૧૦ ॥ આ-
 નહુંસંકટેપડો ॥ નેકરશોતેશેશ ॥ વણવાંકેને
 મારશો ॥ તોપેલેલવવેરલેશ ॥ ૧૧ ॥ ઈશ્વરઆ
 ગલઅરનકરે ॥ પરણામકરેબહુપેર ॥ પેલેલ
 વતાહારીકને ॥ લઈશમાહારેવેર ॥ ૧૨ ॥ ॥
 ચોપાઈ ॥ ॥ કેહેકુંવરશાંલલરેતું ॥ ખ-
 રાવીનાનહીમારેકું ॥ તેડીઆંણીવલ્લરનીનાર

પાતેહેનેહૃત્યાદીધીથાર ॥૧૧૥ ॥ શપુંજોલનેહોએએ
 હેવાર ॥ ઊગરશેતાહારોત્તરથાર ॥ નહીતોએનેમા
 હાંચંઆદીશ ॥ પાતેહૃત્યાજેશેતુનશીશ ॥ ૨૧૧૥ ॥ તાહા
 રેતેજોલીછેનાર ॥ શહુડોનેંડરીતુશકાર ॥ સતી
 નુહુંજોલેન્નહરે ॥ જ્ઞહાંડબુટીપડેતાહરે ॥ ઓસ
 તીનારનેજોલેઆણ ॥ તોમજીન્નએપાતાલા ॥
 સતીસતનેમુકેઆન ॥ તોવીશવાશનુંડોણકા
 ન ॥ ૪૦ ॥ ॥ હોહરો ॥ ॥ સતીસતને
 યુકશે ॥ તોધરતીકેમજીલેઆર ॥ જ્ઞહાંડજધુંજા
 ળીપડે ॥ નેરેહેછેસતઆધાર ॥ ૧૧૧ ॥ શતનોચુરન
 શાજીઓ ॥ શતનોજેલીશહુડોએ ॥ સતીસતયુ
 કેનહી ॥ નેકુલબીવણહોએ ॥ ૨૧૧ ॥ કેહેતોઅગની
 બીપાસીએ ॥ કેહેતોરાંધુંજીર ॥ હસ્તીજાંધુંકાચે
 તાંતણે ॥ એરલીરાખુંધીર ॥ ૩૧૧ ॥ કેહેતોનલજાંધું
 ગાંઠડે ॥ કેતેકરંબીપાએ ॥ કુરીદેજાહુંપારજું ॥ મન
 તીનતમારીથાએ ॥ ૪૦ ॥ ॥ થોપાઈ ॥ ॥
 કેહેમધાંનનેહેનેમાથેપડે ॥ તેવણપગલેમેરેચ
 ઠે ॥ રાંધેજીરઅગનીમાંનએ ॥ તેસતીનહીસુ
 રીકેહેવાએ ॥ ૧૧૧ ॥ કાચેતાંતણેજાંધેગન ॥ તેઅસ્તી
 થરીત્રબીપાએધન ॥ તેમાટેનુહીછેનાર ॥ ગમેતો

વણવાંકેમારપારાએકેવાતનાંપોંહોંથેશાક્ષાતપ-
 લકશહરકરોડાંલાજાઅન્યોઅન્યતાંહાંચતોકરેપા-
 ગધાપીતશહુકોનુંનવઠરેપાકોઈનુકોઈશાથુંકે-
 પાનેહેવુંનેહનાંમનમાંલહેપાકોઈકેહેનારીનુઠીએહપાકો-
 ઈકેહેશતીનીદેહપાકોઈકેહેશાથોપરધાંનપાકોઈકે-
 નુઠીરાનંનપાશાથાનુઠાનીપરીક્ષાથાએપાન્યાઅન્યાકે-
 હેવોતોલપાએપાકોઈકેહેસત્યવાદીએલૂપપાએચીવા-
 તોથાએઅનુપપાહાલેજીલનેમપીપલપાંનપાતેકાંમની-
 એશાંલલ્યુંકાંનપાદપાચીપ્રીતવાતલોકોનીશુંણીપાઅસ્ત્રી-
 થાલીશાલીતાલણીપાકોતકએવામલીઆંશહુલોકો-
 શાથેધાઈથાલ્યાશહુલોકોપાજાનદીમાંનઈનાહાવણ-
 કશંપાઈસ્વરનુંતેધ્યાંનનધશંપારેતતણોકીધોઅંજારપ-
 તેઉપરનઈએઠીનારપાટપાઅગનીધણીનહીકોઈપા-
 શપાસકલલોકકરેછેહાશપાસ્તુતીકરેછેસુરનતણી-
 પાતુંછેનોધારાનોધણીપાજાનુઠીલોકકરેછેઆલપ-
 ઊતારોમાથેથીગાલપાનુઠીહીલોંતોનીરમુજમેલપાનહી-
 તોશહુશતીમાંલેલપાજાવીનાઅગનીનેજાલેમુનને-
 પાતોપરતક્ષદેવનણુંતુનનેપાસ્તુતીકરીઘરીકાનહેરે-
 શુરનઆદીતઆવ્યાતાહેરેપાજાપ્રત્યક્ષદેવનુંપ્રણટું-
 પપાત્મામનીએદીકોતેલુપપાસાક્ષાતકારનગતનોનાથ

॥ अग्नी आडा दीधा हाथा ॥ १२ ॥ ते तो अग्न्यनन्म एको ज्ये
 ॥ नारी अंडली द्रष्टे न्ने अ ॥ १३ ॥ हे पदम एशिष्य परधाना मे
 ॥ हे लतुं मन थी अली भान ॥ १४ ॥ अग्नी वीना जालुं देह
 ॥ तारा मननी लाग शें देह ॥ अग्नी मंडू हीने नारी नमी ॥ ते वा
 ॥ तशु कुनेंगमी ॥ १५ ॥ शाल्य वा दीहुरे पुनपती ॥ तो वीना
 ॥ अग्नी जलशे सती ॥ शायुं शायुं देह शालु लोका वळर
 ॥ ते तो द्रष्टे न्ने अ ॥ १६ ॥ अग्नी वात भानी शकु मंन ॥ तारे जो
 ॥ ल्यो राबन नो तंन ॥ प्रधान पापी शांल वयात ॥ ताहुरे मुजे दे
 ॥ हे साक्षात ॥ १७ ॥ वीना अग्नी न्ने जाले देह ॥ तनुं नुठे नें सा
 ॥ थी अग्नी हार जे हवे को र्थे साथे वदे ॥ लोका दे जतां शुद्धी अग्नी
 ॥ १८ ॥ ॥ १९ ॥ ॥ २० ॥ ॥ २१ ॥ ॥ २२ ॥ ॥ २३ ॥ ॥ २४ ॥ ॥ २५ ॥ ॥ २६ ॥ ॥ २७ ॥ ॥ २८ ॥ ॥ २९ ॥ ॥ ३० ॥ ॥ ३१ ॥ ॥ ३२ ॥ ॥ ३३ ॥ ॥ ३४ ॥ ॥ ३५ ॥ ॥ ३६ ॥ ॥ ३७ ॥ ॥ ३८ ॥ ॥ ३९ ॥ ॥ ४० ॥ ॥ ४१ ॥ ॥ ४२ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ ४६ ॥ ॥ ४७ ॥ ॥ ४८ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ ५२ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ ६० ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥ ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ ७० ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ८० ॥ ॥ ८१ ॥ ॥ ८२ ॥ ॥ ८३ ॥ ॥ ८४ ॥ ॥ ८५ ॥ ॥ ८६ ॥ ॥ ८७ ॥ ॥ ८८ ॥ ॥ ८९ ॥ ॥ ९० ॥ ॥ ९१ ॥ ॥ ९२ ॥ ॥ ९३ ॥ ॥ ९४ ॥ ॥ ९५ ॥ ॥ ९६ ॥ ॥ ९७ ॥ ॥ ९८ ॥ ॥ ९९ ॥ ॥ १०० ॥

થોપાઈ ॥ ॥ અજલાજલતી ફૂલીને ટલે ॥ કાને વચન
 શુણું તે ટલે ॥ કલંક મારે માથે રહું ॥ અરે દેવ એ તે શું થઈ ॥ ૭ ॥
 અગનીમાંથી બિલી થઈ ॥ કરને ડીનેં યાણી કહી ॥ શાંભલો શા
 હુનગરના લોક ॥ વલ્લરને શમેને મશો કાટા ॥ શીવાત એ માને
 મુંઢા ॥ પુછીએ પાપીને પ્રોઢા ॥ મેઠેલી માનકે મશુલી એ પેઢા ॥ એ
 ને મનકે મ અથર તઅડે ॥ ૮ ॥ એની કેમ અોલા એ ઘડા ॥ તે
 પતીત દેજાડું આજ ॥ શાચું તે હમાં શંઘલું નેરા ॥ નુહું તે નેથી
 તમાંથી ॥ ૯ ॥ શાહુડો એ પુછું પરધાન ॥ બિતારી એ માનું
 નીનું માન ॥ તું કે તે કરે શરવે એ હા ॥ તું શાથી નારીની દેહ ॥
 ૧૦ ॥ પછે વાત માનો નહીત મો ॥ તો પંચઈ ઢાલી કરી શું અમો
 ॥ શાચિનો પરમેશ્વર એ લા ॥ નુઠાંનો વલીશો મેલ ॥ ૧૧ ॥
 ॥ ઘોહરો ॥ ॥ વહીલો થિનકે હેશ ફુશું હો ॥ શાથી
 હો એ ને અપાસતી નાણું હું તે હને ॥ નેઠવેરા એ નોજા
 પા ॥ શાચું હશે તો બિઠશે ॥ શલ્લવન ને થાએ ॥ તો મન
 માનેં માહેરું ॥ એ શતવાદી શાએ ॥ શાટાઢાં તે લગિનાં કરે ॥
 ઢાંનાં શીતલ હોએ ॥ નલને થાનક થલ કરે ॥ પારન પાંમે કો
 એ ॥ ૩ ॥ આમંડાં જાધ્યો ત્નાંયો ઘટે ॥ આપે અકલ અકૂંપ ॥
 પતીત મુનને શાથી પડે ॥ ને એઠવેલુ પા ॥ ૪ ॥ તારવીના મા
 નું નહી ॥ સાથો અક્ષર એક ॥ નેરા ન થાએ યતી ॥ તો મુ
 ઠોહું મુનવાંડા ॥ ૫ ॥ પંચઈ ઢાલી શાહુડો કરે ॥ મારને મુનનેં મ

॥ એને વંધાવને મોતીએ ॥ એતો છે વેદ્યારા ॥ ૧ ॥ બાકી પ્રતીતિ
 દેખાડવી ॥ તેતો જાલ પંપાલ ॥ ૨ ॥ ડરે મુવાને જીવતો ॥ એવો દીનદ
 જાલ ॥ ૩ ॥ ॥ ચોપાઈ ॥ ॥ શહુરાં ભલી છાનાર
 હા ॥ પ્રીતિ ણિતરતે નાનવથજા ॥ ૪ ॥ અધરતવાત અનેરી હોએ
 ॥ અસ્ત્રીશા મુન્ને ગિશા હુડોએ ॥ ૫ ॥ તાલી પાડી લોડન હુશાં
 ॥ મરમના જોલવી નતાને વશા ॥ ૬ ॥ કામની ને મનભે દુંડુષ્ટા
 પ્રત્યક્ષ દેવ દેને છે દ્રુષ્ટા ॥ ૭ ॥ માહુરાન મોટો મહીપતી ॥ સ્તુતી
 કરવા માંડી સતી ॥ ૮ ॥ ધનવાતે લતલોન્ન હરે ॥ શીતલતે લ
 ડરંતા હરે ॥ ૯ ॥ કાષ્ઠને દશીતાએ ધરંતા ॥ ૧૦ ॥ જદશરથરાન્ન
 એકરંતા પંચાલીનાં પુરાં ચીરા ॥ ૧૧ ॥ અનેક લક્ષ્મીની રાજીધીરા ॥
 ૧૨ ॥ માહુરાન સંકટ અતીશે પડું ॥ કલંક વણવાં કેશીરચડું ॥
 ૧૩ ॥ એમ કહીને નેડાને જીહાથ ॥ ધરતી વેહેર દેહેર દેને મુનમા
 તા ॥ ૧૪ ॥ પાદીધો વેહેરતે માતાએ માગા ॥ ૧૫ ॥ અસ્ત્રીએ જીવવા
 નોને જોલાગા ॥ ૧૬ ॥ અસ્ત્રી ધરતી માંન એને દલે ॥ ૧૭ ॥ કોતક
 એક થયું તેરલે ॥ ૧૮ ॥ અજોડાટકો મહા ધન ધોરા ॥ ૧૯ ॥ અંધકા
 ર અધીક નુગનેરા ॥ ૨૦ ॥ પનલે કારમાં થઈ છે ને માતે વેલામાં
 થઈ છે તે માગા ॥ ૨૧ ॥ ધરતીએ ન્નહાં દીધો માગા ॥ ૨૨ ॥ સાક્ષાત્ તહાં
 જાવ્યો શેશનાગા ॥ ૨૩ ॥ મહાને ગેશ્વર કેરે રૂપ ॥ ૨૪ ॥ અમર તહાં થિમ
 અકલ સ્વરૂપ ॥ ૨૫ ॥ નારી જીપર જાણે ને હામનુષ્ય જાકરે દે
 વાં પ્રીદેહા ॥ ૨૬ ॥ પ્રેમદાએ નેડાને હુપાંણ ॥ ૨૭ ॥ જોલ્યાને ગેશ્વર સત્ય

વાંણાપાથિંપાહેઠલદારોતોભહેપડોઅસ્તનોકરકોતાંહે
 કેહેનેગીશાંભલરેસતીપાળવતોથશેનગરનોપતીપાળાઆ
 અંમરતછાંટનેરાએપાશામાટેપાતાલેન્નએપાહુંશેશાનાગઆ
 વોતુનશાહેપાતારોવધારવામહીમાએપાપાતાહારાદુખનો
 લહોમરમાઈશ્વરતારોરાજશેધરમાથિંપાઝડાડતલેછેન્
 હાંપડોઅસ્તનોકરકોતાંહાંપાશાશ્રીદીઆમાહેરાજીધીર
 પાઅસ્તબીપરશાંથનેનીરપારાન્નબીબીજેઠોથશેપાતારામા
 થાનુંકલંકનશેપાપડાઅમકદ્વીઅલોપનહોએપાતેતોઅન્ય
 નન્નંણેકોએપાપ્રંકાશરવીતણોતાંહાંથઓપારાએનેપુત્રેજો
 લનકહોપાપડાકારેજાઈસતીછોતુંપાતેતોએકલોન્નણું
 હુંપડાઆલજોલેશાહુલોકાઆઆલપંપાલજોલેફીડ
 પાપાતેશાહુમાનેતેવુંકરોપાનહીતોમંદીરપાછાંકરોપાતેન
 રીતોપાછીવલેપાઈઝડથંપાનીતલેપાપડાનીકલ્યોઅ
 સ્તનોકરકોએકાપાનુચેલોકતાંહાંકરીવીવેકાવીશ્વનાથનુંદે
 હેરંન્નંહેપાનાપ્યુંઅસ્તઆપેનઈતાંહેપાપડાતેબીપરતવ
 ઠાંક્યુંથીરાપાશીચ્યુંઅમરતકેરંનીરાપાઘટિકાત્રણથઈન્
 હેરેપાળવનપુરિષથઓતાહેરેપાપડાશાથાનોજેલીઈશ્વર
 એહપાએવાતનીનહીશંદેહપાશાથીવાતેપ્રગટહોએપા
 ત્યક્તન્નંણેશાહુકોએપાપાઅજંત્રીક્ષત્રીબીતરીઓધરંમા
 નેશાથીહોએતોમરંમાઅદવશોશત્યનોછેપારપાતેણેજથી

ચાલેશંશારારાસત્યજ્ઞાધારેરેહે છે જ્ઞાકાશાસત્યતેજ
 પુરણપ્રકાશાસત્યેનલમાં પ્રચ્વીરહેાસત્યતરેતેશહુકો
 કેહેાસત્યસાક્ષાજોલેશહુવેદાશાશિંસત્યતેમાંનહી-
 લેદાસત્યતીહાંઈશ્વરકેરોવાશાસત્યેસુરનફેરેજ્ઞાકાશ
 આશેાસત્યેકોટીત્ત્વંમાંડનેહાસત્યજ્ઞાધારેવરશેમેહાસ
 ત્યનુંજાંધ્યુંપાકેઅંનાસત્યવશેન્નહાંનહીઅત્લીમાંનારેકે
 આક્ષાણુંમામ્રશુધીશુતધરમાસત્યનુંસુલ્લખિંન્નહેરેાપ્રલે
 કારથાએતાહેરેાસૃષ્ટીપેહેલુંશરન્યુસત્યામોહોટાપુરેષ
 વીધારેમત્યાશેાસત્યેહોનારહોએતેહોએાસત્યવીન્ન
 ખીન્નુંનહીકોરેાજેાજ્ઞાદીઅનીરંનનકરતાકાંમાસતપુ-
 રેષતેહુનુંનાંમાશેાજ્ઞાદીઅપુરેષછેનેહેનુંકુલાસ
 તીસત્યકરેછેસુલાઅશતથકીઈશ્વરછેદુરાસત્યતેના
 રાયણનુંનુરાશેાઅશતતાંહાંઅકેકેકુંડુજાસતવાતમાં
 સઘલુંસુજાાઝીત્યોન્નુગનેનુંસત્યરહુંાસત્યમુકુંતેનુંશર
 વસ્તિગણિાશેાસચરગેનવાનીવાટનનેહાસત્યનામેંઓ
 લાજન્નેતેહાત્ત્વંમપદમાંમોટેરીમત્યાાતેનુંતત્વશાશિંસ
 ત્યાશેાસત્યજીપરનેહુનીહોડાાતેજ્ઞાગલઈશ્વરરેહે
 કરનેડાસત્યસાથેનેહુનોવેહેવારાતેન્નાણવોઈશ્વરઅ
 વતારાશેાસત્યજીપરનીરમલનેહાતેન્નાણવોઈશ્વરની
 દેહાજ્ઞાલશામરડીજીઘોરાએાપુખ્યવૃષ્ટીતેથાનકેથાએા

ઊગાસાજાસસતીસહુકોઈએકહીપાનેનેકારનગતમાંથઈ
 પાપાપીપાપીપરધાનનેકેહેપાનથીનંદરાભનેગનાંનાઉપાશ
 માટેજાંધીપરધાનનેપાશામાટેમારોએરાંકનેપાકહોમુનને
 એનાયાંકનેપાઉપાપુરવવૃત્તાંતરાભનેકહુંપાતાહારેગનાનપો
 તાનેથજીપાનેતામાંછેમારોવાંકાથુંકરેએજાપડોરાંકાઉપા
 હવેએનેમારોમાંકોઈપાહોનારવસ્તતેએમનહીઈપાછોડો-
 વલ્લરસરપાવનદીઓપાજીવાથકીતેવાલોકીઓપાઉપાતેન
 ઊપરનવરાજીદાજાનંદપુત્રજેસાડોરાનપાત્નલીલાંતરા
 જીલાંમનીપાકુંથનેતેશોંપીકામનીપાઉપાભેડાતેવલ્લરેંકથા
 સ્તુતીકરીરાભનીસાથપાકુંધુંઅપરાધીતાહેરોપાહવેશંધહ-
 લાગોમાહેરોપાઉપામોતીપુષ્પેવધાવીનારાગયાશહુપોતા
 નેઠારાનીશાયેનીકંલંકનારીથઈતેહુપાશતવાદીનંદરાભની
 દેહુપાઉપાપાદોહરોપાપ્રીતકરેપરનારનીપાકે
 વલભએપ્રાંણપાનેલેશેઅંતપરનારીતણોપાતેનુંનાંમઅન્ન
 ણપાપાપરનારીકેહેશેકુંટડીપાતેનેંશોંદેવપાથિતુરહોએતો
 થેતએપાએકઘડીનુંશુભપાપાપરનારીનાભોગથીલક્ષ્મીદી
 ધાદુજાપરનારીપાલીથકીપાત્નુંડીન્નણોએહુપાઉપાક્ષણુંક્ષણું
 કાચાકુંપરીપાદેવદમશેદેહુપાજાઓકેઅતીદુજથશેપર
 લોકમાંહેપીડાનારીનરકનીજાંણછેપાકોટીલક્ષધાકોડપા
 પરનારીપરજીનહીપાતેજાંતોશંશારાધનજીવલેતેહુવોપા

[illegible]

